

KUUROJEN LEHTI 1971

N:o 9

Syyskuu

TIDSKRIFT FÖR DÖVA

Ennen hajaantumista kurssi kuvattiin Inarin kirkon edustalla.

Seurakuntakurssit Lapin perukoilla

Kuurojen seurakuntakurssien pitopaikkana oli tänä vuonna saamelaiden kristillinen kansanopisto Inarissa. Tässä Inarinjärven rannalla sijaitsevassa opistossa on tavallisesti tilaa vain 25 oppilaalle, nyt oli meitä 6—11.7. välisenä aikana kaikkiaan 170 kurssilaista. Hyvin sentään sijoituimme opistorakennukseen, kun sopu tilaa antoi, osa majoittui telttoihin ulkosalle.

Monet kaukaa tulleet kuurot olivat saapuneet perille jo päivää ennen kurssien alkua. Matkustimme ensin junalla Rovaniemelle ja sieltä kahdella bussilla 340 km matkan Inariin. Tie kiemurteli erämaan halki, vain silloin tällöin näkyi ihmisasutusta. Ihailimme Lapin kauniita maisemia, joita emme koskaan ennen olleet nähneet. Inarin keskustasta on matkaa opistolle 4 km. Alussa taitoimme tämän taipaleen autoilla, mutta sitten useimmiten kävelimme edes takaisin asioidessamme kaupoissa ja kahviloissa. Poikkesimme näillä Inarin käynnillä paikalliseen museoonkin, johon oli koottu saamelaisten työvälineitä, pukuja, kalastustarpeita jne. Saamelaiset ovat eläneet puutteenalaista elämää, mutta hyvin silti tulleet toimeen ja vaikeudet läpäisseet. Vielä näinä päivinä heidän

sielunhoitajinaan kulkee omia pappeja ja maallikoita. He viihtyvät asuinpaikoillaan hyvin, näin eräs nuori pappi kertoi.

Kurssit alkoivat virallisesti keskeviikkona 7.7. klo 19, jolloin kokoonnuimme iltaa istumaan. Pastori Olavi Ikonen toivotti kaikki terve-tulleiksi kaukaiseen ja kauniiseen pohjolaan. Senjälkeen seurasi ilta-pala, sauna ja vapaata seurustelua, tämä toistui joka ilta.

Torstaina piti aamuhartauden pastori Eino Savisaari. Hän esitteli myös uusia hengellisiä viittoimia sekä kertoi kuurojen lasten ja vanhempien kurssista ja niiden merkityksestä. Lopuksi hän puhui kuurojen hengellisestä huollosta, joka usein on laiminlyöty yksinäisten kuurojen keskuudessa.

Kahvitauon jälkeen alkoi lähetysjuhla, jota juhlistivat opettaja Anni Kauppinen ja kasvattipoikansa Nabai. Oli kiva istua ulkona ja seurata ohjelmaa, johon sisältyi mm. arvontaa ja vapaita puheita.

Perjantaina 9.7. lähdimme aamupalan ja aamuhartauden jälkeen retkelle Norjaan, Karasjoelle. Luonto oli jylhää ja kaunista, perillä vaatimattomia taloja. Ostimme matkamuistoja, joimme kahvia ja nautimme olostamme.

Lauantaina piti aamuhartauden pastori Jaakko Kontkanen. Hän puhui hengellisistä kirjoista ja siitä mitä ne voivat meille antaa. Meillä kaikilla on Raamattu, mutta luemmeko sitä koskaan. Moni kallis kirja tomuttuu hyllyllään, meidän tulisi syventyä säännöllisesti pyhään kirjaan.

Päivällä teimme retken Pielisjärven ikivanhaan saamelaiskirkkoon, jonne oli matkaa 5 km halki kivikkoisen ja vaikeasti kuljettavan maaston. Kirkko on jo vuosia ollut suljettuna, mutta jatkuvasti kulkeutuu matkailijoita tutustumaan menneisyyteen. Ihmettelimme miksi kirkko oli rakennettu näin kauas erämaahan, keskelle synkkää metsää.

Sunnuntaina, viimeisenä kurssipäivänä, matkasimme Inarin kirkkoon jumalanpalvelukseen. Pastori Olavi Ikonen saarnasi ja pastori Eino Savisaari ja Jaakko Kontkanen jakoivat Herran ehtoollisen.

Seurakuntakurssit antoivat jälleen virkistystä yhdessäolostamme sekä uusia voimia hengelliseen kilvoitteluun. Kiitos kaikille kurssien järjestäjille meidän kuurojen puolesta.

Ester Koskinen.

Kansikuva: Kauko Pekkala johtaa pohjoismaisissa kisoissa 1500 metrillä. Seuraavina Timo Karvonen, Ruotsin Sten Nilsson, Kauko Hökkä ja Tanskan Henrik Andersson. Järjestys maalissa: Karvonen, Rosland Norja (kuvassa vain jalka), Pekkala, Andersen, Hökkä ja Nilson.

**Toimitus
Expedition**

Lokero 62 Hämeenlinna.
Puh. 24 289.

**Julkaisija
Utgivare**

Suomen Kuurojen Liitto r.y. —
Finlands Dövas Förbund r.f.

**Päätoimittaja
Huvudredaktör**

Runo Savisaari, Riistapolku 1,
C 29, Tapiola, puh. 462 755.

**Toimitussihteeri
Red.sekr.**

Jarmo Narmala, Lokero 62
Hämeenlinna, puh. 24 289.

**Ruotsink. toimittaja
Svenskspr. red.**

Rea Stadius
Kauppialantie 9
Helsinki 32

**Toimituskunta
Redaktionskommitté**

Aura Ahlbäck ja Soile Hämäläinen.

**Tilauhintaa
Prenumerationspris**

1/1 vsk kotimaassa ja Pohjoismaissa 12:—, ulkomaille 14:—.
Tilattavissa postitoimistoista.

Kirjoitukset ja kuvat on lähetettävä edellisen kuukauden 7 päivään mennessä. Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuurojen Liitto r.y:n postisiirtotilille n:o 6825.

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Liisankatu 27 E 10, Helsinki 17.
Puh. 638 154.

Puheenjohtaja

Vesihallintoneuv. Runo Savisaari, Riistapolku 1 C 29, Tapiola, puh. 462 755.

Toiminnanjohtaja

Agrologi Jaakko Väisälä, Liisankatu 27 E 10, Helsinki 17.
Puh. 638 154.

Rahastonhoitaja

Ekonomi Eero Laamanen, Liisankatu 27 E 10, Helsinki 17.
Puh. 882 163.

Pariisin kongressi

Kuurojen Maailmanliiton viides kongressi pidettiin Pariisissa heinä—elokuun vaihteessa. Kongressipaikkana oli UNESCON päämaja.

Osanottajia, sekä kuuroja että kuulevia, oli eri puolilta maailmaa. Oli kansainvälistä tuntua.

Kongressin yhteydessä pidetyssä yleiskokouksessa arvosteltiin liiton toimintaa informaation puutteesta, päätettiin järjestää seuraava kongressi Washingtonissa v. 1975, valittiin uusi hallitus tulevaksi nelivuotiskaudeksi sekä tehtiin eräitä aloitteita toiminnan tehostamiseksi.

Kongressi työskenteli kahdessatoista jaostossa, jotka olivat lääketieteellinen, pedagoginen, psykologinen, ammatillisen kuntouttamisen, kansainvälisen viittomakielen, sosiaalisten kysymysten, taiteen ja kulttuurin, kehitysmaiden, urheilun, kuurojen lasten vanhempien, uskonnollisten kysymysten ja myöhemmin kuuroutuneiden jaostot. Koska jaostot kokoon-tuivat samanaikaisesti, oli mahdollista seurata tiiviisti korkeintaan kahden jaoston työskentelyä. Alustuspuheenvuoroja oli runsaasti ja keskustelu oli vilkasta. Kirjallisina oli käytettävissä vain osa alustuksista ja niistäkin useat vain ranskankielellä. Simultaanitulkinta englanniksi ja ranskaksi oli järjestetty hyvin, mutta viittomakielen tulkinta oli sattumanvaraista, joten jaostotyöskentelyyn osallistuvat olivat tälläkin kertaa etupäässä kuulevia. Kukin jaosto valmisti suosituksia, jotka käsiteltiin viimeisenä päivänä yleisistunnossa. Muodollisesti kaikki sujui odotetusti. Tuloksiin on syytä palata muussa yhteydessä.

Kongressin sosiaalinen ja kulttuuriohjelma oli laaja. Osanottajat voivat seurata iltaisin eri maiden pantomiini-, kansantanssi- ja teatteriesityksiä. Lisäksi oli järjestetty erilaisia kiertoaajeluja, joilla voi tutustua Pariisin nähtävyyksiin. Kuurojen ongelmia valaisevia filmejä esitettiin yhteensä 24 kpl. Erikseen järjestetyssä näyttelyssä oli mahdollisuus tutustua kuurojen taiteilijoiden aikaansaantoihin eri puolilta maailmaa. Kongressin yhteyteen oli järjestetty myös urheilukilpailuja koripallossa ja yleisurheilussa. Suomen osuus jälkimmäisessä oli loistava, sillä voittoja tuli yhteensä 4. Eri uskontokunnille oli järjestetty omat jumalanpalveluksensa ja yhteisiä iltajuhlia oli kaksi.

Kokonaisuutena voidaan sanoa, että kongressin järjestäjät olivat nähneet paljon vaivaa. Päälinjoiltaan järjestely oli yleensä onnistunut, joissakin yksityiskohdissa oli toivomisen varaa. Tällaisen kongressin tarkoituksena on toisaalta tieteellisissä jaostoissa vaihtaa kokemuksia, etsiä oikeita ratkaisuja ongelmiin ja suositusten välityksellä edistää kehitystä eri maissa sekä toisaalta kulttuuriohjelman välityksellä ja kautta antaa mahdollisuuksia keskinäiseen kanssakäymiseen, erilaisten esitysten seuraamiseen, mielipiteiden vaihtoon ja uusien virikkeiden saamiseen. Näihin kumppankin puoleen palataan myöhemmin erikseen, mutta jo tässä yhteydessä voi sanoa, että Pariisin kongressi jäi osanottajien mieleen myönteisenä ja piristävänä sekä uusia vaikutteita antavana.

R. Savisaari

Puheopetusta invalidi-huoltona

Kuten Kuurojen lehden elokuun numerossa on mainittu, kuuroilla on mahdollisuus saada puheen- ja huu- litaluvunopetusta invalidihuoltona, valtion vastatessa kustannuksista, opettajan palkasta, matkasta opet- tajan luo tai päinvastoin. Puheen- opettajiksi on hyväksytty Suomen Puheterapeuttiliiton jäsenet, joiden luettelo osoitteineen on jäljempänä. Myös em. liittoon kuulumattomat voivat tulla kysymykseen puheope- tuksen antajina, tällöin ensisijassa logonomit, logopedit ja kuurojen- koulun opettajat. Tällöin kuitenkin lääkintöhallitus tarkistaa kunkin opettajaksi haetun koulutuksen ja päättää onko tämä pätevä puheen- opettajaksi.

Hakemus puheenopetuksen saa- miseksi on tehtävä sosiaalilauta- kunnalta saatavalla invalidihuolto- lomakkeella, jonka liitteeksi on han- kittava lääkärinlausunto sekä selvi- tys opettajasta. Hakemus lähete- tään sosiaalilautakunnan kautta so- siaalihallitukselle.

Opettajaksi ajatellun kanssa on syytä etukäteen neuvotella opetuk- seen liittyvistä yksityiskohdista. Paikkakunnalla, jolla ei ole opetta- jaksi sopivaa, opetusta haluavat voivat yhdessä sopia lähimmän opettajan kanssa tämän tulosta paikkakunnalle antamaan opetusta määräaikoina. Yhden henkilön, siis opettajan, matkat on kaiketi hel- pommin järjestettävissä kuin usei- den.

Tässä yhteydessä on todettava, et- tä opetusta haluavan on hankittava lääkärintodistus. Kuuron kohdalla se voi olla jo viides tai kuudes jär- jestyksessä. Ammattikouluun haet- taessa oli hankittava lääkärintodis- tus, sitten ehkä paikkaa etsiessä, invalidirahaa anottaessa, radiolupa- maksun poistoa haettaessa jne. Pi- täisi pyrkiä siihen, että kuuro kou- lusta päästyään saa lääkärintodis- tuksen, jonka jäljennökset kelpaa- vat kaikkeen edellämäinittuun.

Tässä puheenopetustarpeen mää- rittelemisessä pitäisi riittää kuuro- jenkoulun päästötodistus, sillä il- man muuta on selvää, että jokainen kuuro on jatkuvan puheenopetuk- sen tarpeessa.

Suomen Puheterapeuttiliitto r.y.

Varsinaiset jäsenet 5.5. 1971.

Nimen edellä on asianomaisen ar- vo tai ammatti, nimen jälkeen osoi- te ja toimipaikka.

HuK Ahvenainen, Eeva Mariank. 16 H 5, Kokkola, Keski-Pohjanmaan keskussairaala, Kokkola.

FK Engström, Östen Hilmantie 6 A 2, Vaasa, puh. 30245, Ekenäs se- minarium.

HuK Heinonen, Niilo Niittytie 11, Jupperi, Laaksolahti, puh. 846348, Helsingin Yliopiston Fonetiiikan lai- tos.

FK Herajärvi, Helena Vaahtokuja 6 E 02, Helsinki 44, puh. 436082, So- lakallion erityiskoulu.

HuK Hietamies, Aulikki Saratie 7 A 5, Lappeenranta, L:ranan las- tentarhat ja vajaamielishuoltola, huonokuul. luokat.

HuK Huttunen, Heli Nuijatie 9 C 23, Friherrs, puh. 845259, Helsingin lastenlinna.

HuK Jalkanen, Tuula Taitonie- kant. 9 D 101, Jyväskylä, Riihimäen koulut.

HuK Jokela, Seija Steniuksent. 22 B 28, Helsinki 32, puh. 581640, Rus- keasuon koulu.

HuK Järvinen, Eeva Bernhardink. 7 A 5, Helsinki 13, puh. 654315.

HuK Jääskeläinen, Raili Taitonie- kant. 9 A 201, Jyväskylä, puh. 10760/20, Keski-Suomen keskussai- raala, Jyväskylä.

HuK Kasanen, Liisa Keski-Suo- men keskussairaala, fon.os., Jyväskylä, puh. 14800/163, Keski-Suomen keskussairaala.

FK Kaukonen, Sari Naapurint. 3 B 175, Helsinki 94, puh. 301491, Hel- singin kaupungin kansakoulujen pu- he- ja äänihäiriöpoliklinikka.

HuK Kemppainen, Virpi Kontio- lahti kk, puh. 73100.

HuK Keskisarja, Liisa Kauppa- lantie 22 B 22, Helsinki 32, puh. 581508, Helsingin lastenlinna.

HuK Kilpinen, Inka Pohjoisranta 16 A 3, Helsinki 17, puh. 632234, Hel- singin kaupungin kansakoulujen puhe- ja äänihäiriöpoliklinikka.

FM Kontturi, Marja-Liisa Kurjen- kaivonkenttä 5 A 17, Turku 2, puh.

22479, Turun Yliopistollinen keskus- sairaala.

KK Korhonen, Marja Raiviosuon- rinne 3 B 28, 01620 Martinlaakso, puh. 893433, HYKS:n korvaklinik- ka.

HuK Korttesmaa, Marketta Antin- kartanon keskuslaitos, Pori.

FK Krekola, Ritva Puistokaari 19 C 31, Helsinki 20, puh. 679518, Hel- singin lastenlinna.

HuK Kuokka, Marjukka Ida Aal- bergint. 1 A 4, Helsinki 40, puh. 577693, Ruskeasuon koulu.

HuK Lahdenperä, Aune Hiukka- vaara 5 A 9, Oulu 5, Oulun läänin- sairaala.

HuK Laitinen, Leena Kolpeneen keskuslaitos D 3, Rovaniemi, puh. 18122, Kolpeneen keskuslaitos.

HuK Lakka, Elisa Rantak. 10 C 7, Vaasa, puh. 14400, Vaasan suomen- kieliset kansakoulut.

KK Laukkanen, Outi Pajalahdent. 23 A 5, Helsinki 20, puh. 679089, Hel- singin Yliopiston Fonetiiikan laitost.

FM Latvala, Päivi Kalevank. 36 A 3, Helsinki 18, puh. 645254, Suomen Teatterikoulu.

HuK Lavikainen, Leena Voion- maank. 11 B 45, Jyväskylä, puh. 10492, Keski-Suomen keskussairaala.

FM Lehtinen, Terttu Korkeavuo- renk. 22 B 16, Kotka, puh. 13860, Kotkan keskussairaala.

FM Leino, Timo Tohlopint. 44 as. 12, Tampere, puh. 41535, Tampereen Yliopisto.

HuK Lempinen, Maire Vähätuvan- tie 5 B 19, Helsinki 39, puh. 541803, Liiton kortistinhoitaja (m.m. yksi- tyistunnit).

HuK Luukkonen, Aune Kainuun keskussairaala, Kajaani, puh. 5611/ 211, Kainuun keskussairaala.

HuK Mitrunen, Hannele Musta- lahdenk. 1 B 66, Tampere 21, puh. 33210, Ylisen keskuslaitos.

FL Monola, Tuovi Vehkalahden- tie 13, Kerava, puh. 246385, Helsin- gin Yliopiston Fonetiiikan laitost.

HuK Mujunen, Riitta Kaakkuri- kuja 5 B 7, Helsinki 20, puh. 673924, Suomen Puheopiston lastentarha.

HuK Multamäki, Raili Kauppa- katu 12, Jyväskylä, puh. 18361, Ron- nin keskuslaitos.

HuK Niilo-Rämä, Kaija Niemen- mäenkj. 3 B 11, Helsinki 35, puh. 484930.

HuK Niskanen, Virpi Terästehdas B 99, Imatra 2, puh. 63890, Imatran kansakoulut.

HuK Nyberg, Maire Tikankontintie 29, Kemi, Kasvatusneuvola.

HuK Oikkonen, Liisa Voisalmen- tie 10 as. 2, Lappeenranta 6, puh. 15006, Etelä-Saimaan keskussairaa- la.

HuK Paasikannas, Marjaana Ah- jokatu 10, Jyväskylä, puh. 72902, Päiväharjun päivähuoltola, Jyväsky- län Yliopiston Logopedian klinikka.

FM Palmu, Sirpa-Liisa Orimattila 3. kp, puh. 71299, Lahden kaupungin kansakoulujen erityisluokat.

Puheter. Raassina, Vappu Kasken- kaatajantie 14, D, Tapiola, puh. 462174.

HuK Rantala, Helena Hämeentie 4 A 8, Lammi, puh. 32481, Ronnin keskuslaitos.

HuK Rasi, Maire Riihipellontie 8 A 13, Helsinki 39, puh. 542653, Rin- nekoti.

HuK Remes, Kirsti IV linja 2 C 83, Helsinki 53, puh. 713098, yksityis- vastaanotto Korkeavuorenk. 24 A 13, Helsinki 13, puh. 645488.

HuK Reunanen, Elisa Kaivosrin- teentie 6 G 61, Helsinki 44, puh. 431399, Helsingin kaupungin puhe- linyhdistys.

HuK Rousu, Eeva-Liisa Adolf-Lind- forsintie 11 C 24, Helsinki 40, puh. 571370, Helsingin kaupungin kansa- koulujen puhe- ja äänihäiriöpolikli- nikka.

HuK Rätty, Pirjo Ahdinkatu 15 as. 17, Jyväskylä, Keski-Suomen kes- kussairaala.

Puheter. Rönneberg, Magdalena Hiidenkiukaant. 1 D 35, Helsinki 34, puh. 481652, HYKS:n Korvaklinikka.

HuK Salo, Inkeri Sörnäisten ran- tatie 3 A 18, Helsinki 53, puh. 761661, Helsingin kaupungin kansakoulujen puhe- ja äänihäiriöpoliklinikka.

HuK Salonen, Leena Vanha Vier- totie 17 A 1, Helsinki 30, puh. 581297, HYKS:n Neurologian klinikka.

Puheter. Sjövall, Hagar Helenan- kuja 10, Kauniainen, puh. 501858, Folkhälsan, HYKS:n Neurologinen osasto.

HuK Starck, Marjo Lauttasaaren- tie 42 A 18, Helsinki 20, puh. 671397.

HuK Stenholm, Marjatta Henna- la C 4, Lahti 11, puh. 20389, Lahden ympäristökuntain kasvatusneuvola.

HuK Strandström, Maija Kouk- kusaarentie 7 B 324, Helsinki 98, puh. 314856, Helsingin kaupungin lastentarhat.

HuK Suntioinen, Leena Tapion- katu 5, Jyväskylä, puh. 12817, Vaa- jaharjun päivähuoltola.

Kalevi Miettinen:

Länsi-Saksan kuulonhuollosta

Euroopan Neuvoston stipendiaat- tina sain tutustua kuulovammaisten kuntoutukseen Länsi-Saksassa 3—28. 5. 71. Stipendiini kuului tutustu- mista kuulovammaisten kuntoutuk- sen lääketieteelliseen, tekniseen, so- siaaliseen, pedagogiseen ja psykolo- giseen lohkoon. Stipendi oli myön- netty jo edellisenä vuonna ja mat- kaippujen piti saapua kuukautta ennen matkaa. Liput ja ohjelma tu- livat viime hetkessä ja eräistä muu- toksista ilmoitettiin sähköitse. Oh- jelman järjestämisen kohdalla ta- pahtui tehtävän siirtämistä viran- omaiselta toiselle. Pyydettyjä oh- jelmatoivomuksia ei ollut välitetty henkilölle, joka laati ohjelman. Tä- ten jouduin Saksaan saavuttuani muokkaamaan yhdyshenkilöni kans- sa ohjelman vastaamaan sitä tar- koitusta, johon stipendi oli myön- netty. Suuria muutoksia ei voinut tehdä, sillä matkareitti oli sidottu lentolippujen mukaiseksi. Muutok- sien takia eräissä tutustumiskoh- teissa ei tiedetty odottaa vierailijaa. Hankaluuksista huolimatta tutustu- mismatka oli antoisa. Tutustuin useisiin laitoksiin, tapasin kuulon- huollon keskeisimpiä henkilöitä ja sain mukaani alaa koskevaa mate- riaalia. Eräitä näkemiäni välineitä ja työmuotoja tulen ehdottamaan kokeiltavaksi Suomessa. Matka suuntautui seuraaville paikkakun- nille: Hampuri, Frankfurt, Mainz, Heidelberg, Friedberg, München ja takaisin Hampuriin.

FM Särökari, Eeva Kuusiniemen- tie 12 D, Helsinki 34, puh. 482887, HYKS:n Korvaklinikka.

FK Toivola-Junttila, Leila Haka- rinne 2 O 182, Tapiola, puh. 425914, Tapiolan Yhteiskoulu.

HuK Tuominen, Annikki Ryyti- maankj. 3 A 9, Helsinki 32, puh. 581671, HYKS:n Korvaklinikka.

Puheter. Vaarto, Viola Y-talot G 50, Tampere 10, puh. 53100/607, Tam- pereen keskussairaala.

HuK Valkama, Helena Pernasaa- ri, Laukaa, Kuhankosken opetus- koti.

KK Väisänen, Pirkko Suojarinne, Suolahti, puh. 4041/87, Suojarinte- en keskuslaitos.

Vierailukohteina olivat: Hampu- rissa kuurojen kulttuuritalo puhe- vikaisten lasten päivätarhoineen ja kuurojen asuntoloineen. Huonokuu- loisten kansa- ja oppikoulu, kuulo- kojetehtas, huonokuuloisten yhdis- tyksen apuvälinepalvelu, kuulovam- maisuutta esittelevä näyttely P. Pietarin kirkossa, kuurojenkoulun esikoulu, kansakoulu, oppikoulu ja ammattikoulu. Frankfurtissa kuu- lokojeleikkeitä, korvaklinikka, huo- nokuuloisten yhdistys. Friedber- gissä kuulovammaisten koulu, Minzissa yliopiston korvaklinikka, Heidelbergissä vammaisten kuntou- tuskeskus. Münchenissä kuulokoje- leikkeitä, kuurojen esikoulu, kansa- koulu ja oppikoulu sekä kuulo- ja puhevammaisten ammattikoulu.

— Länsi-Saksassa huonokuulois- ten järjestötoiminta on heikkoa, jos sitä mitataan jäsenmäärillä. Länsi-Saksan väkiluku on 61 milj. Ainoastaan 5.045 kuuluu jäseninä huonokuuloisten liittoon. Suurin osa näistäkin on vanhuksia. Noin 10 v. sitten liiton jäsenmäärä oli n. 7.000. Eräät kuurojen järjestöt ja laitokset tunnetaan ilmeisesti pa- remmin sosiaaliviranomaisten kes- kuudessa. Niinpä vierailuohjelmani laatiminen oli annettu Hampurissa toimivan Kuurojen yhdistyksen pu- heenjohtajalle. Hän on myös »Sak- san Kuulo- ja puhevammaisten edis- tämisyhdistyksen» puheenjohtaja. Suomessakin tarvittaisiin kuulovam- maisjärjestöjen tehokkaampaa yhe- isteistötoimintaa. Erääksi vertailukoh- teeksi soveltuu em. saksalainen jär- jestö Deutsche Gesellschaft Zur Förderung Der Hör-Sprachgeschä- digten. Siihen kuuluu 9 liittoa.

Korvalääkäreiden ja kuulokojetek- nikkojen yhteistyösopimus kuulo- kojeiden määrittämisestä ja kuulokojekokeilusta.

Vuonna 1969 allekirjoitetussa so- pimuksessa todetaan, että kuuloko- jeiden määräämisen tulee perustua korvalääkärin suorittamaan kuulo- vammaisen diagnoosiin. Korvalää- kärin tutkimus on aiheellinen myös kuulokojetta myöhemmin uusittaes- sa, sillä kuulon heikentymisen li- säksi kuulolaimissa on voinut ta-

pahtua muitakin muutoksia. Jos korvalääkärin ja kuulokojeliikkeen yhteistyöllä ei saavuteta tyydyttävää tulosta tai jos lääketieteellisellä tai teknisellä puolella esiintyy voitattamattomia vaikeuksia, niin tällaiset erityistapaukset on lähetettävä korvaklinikan audiologiselle osastolle. Näin tulee menetellä erityisesti lasten kohdalla. Sopimuksessa on määritelty:

— korvalääkärin tehtävät audiologisen tutkimuksen suorittamiseksi ja potilaan lähettämiseksi kuulokojeliikkeeseen,

— kuulokojeteknikon tehtävät kuulokojeen valitsemiseksi ja kokeilemiseksi,

— korvalääkärin tehtävät potilaan tutkimiseksi puheaudiometri-
sesti potilaan käyttäessä kuulokojeteknikon valitsemää kuulokojetta.

Taloudellinen tuki kuulokojien hankintaan

Sairausvakuutuskassoista vakuutetut voivat saada määräsuuruisen korvauksen kuulokojen hankintaan. Anomuksessa tarvitaan korvalääkärin todistus ja kuulokojeliikkeen kustannusarvio.

Liittovaltion sosiaalilain (Bundes-sozialhilfegesetz) perusteella vähävaraiset saavat kuulokojen ja muut apuvälineet kokonaan tai osittain ilmaiseksi. Vähävaraisuuden tuloja omaisuusrajat on määrätty laissa. Anomuksessa tarvitaan korvalääkärin todistus, kuulokojeliikkeen kustannusarvio, sairauskassan todistus sekä tuloja ja varallisuutta osoittava todistus.

— Pysyvästi kuulovammaiset henkilöt on vapautettu radiolupamaksuista.

Friedbergin kuulovammaisten koulu

sijaitsee n. 40 km Frankfurtista pohjoiseen. Osa oppilaista asuu koululla, osa kuljetetaan busseilla kaukaakin. Koulua laajennetaan voimakkaasti. Koululla on oma arkkitehti ja rakennustoimisto. Henkilökuntaa on koululla 110. Lastentarharyhmissä 3—5 vuotiaalle opetetaan lukemisen, laskemisen ja kirjoituksen alkeita, huuliltalukemista, puhetta, askartelua ja leikkiä. Näissä ryhmissä käy säännöllisesti myös miesopettaja. Koulun kotiohjauksessa on 120 lasta, jotka ovat 2—5 v. ikäisiä. Kirjekurssia ei käytetä,

Kansan Radio ja Televisio

Suomen Yleisradion monopoliasema sähköisen tiedonvälityksen alalla uhkaa järkkäyä. Maaliskuun 1 p:nä jätti Kansan Radio ja Televisio (KRTV) toimilupa-anomuksensa valtioneuvostolle. Tässä anomuksessa anotaan lupaa saada aloittaa ohjelmälähetykset sekä radion ULA-aaltopituuksilla että kahdella televisiokanavalla. KRTV kiinnittää huomiota niihin vaaroihin, joita sisältyy näiden tiedonvälityskanavien monopolisointiin. Ohjelmasuunnittelunsa runkona tällä uudella asemahankkeella on kouluihin lähetettävät opetusohjelmat, uutispalvelu, uskonnolliset ohjelmat ja aikuiskasvatustohjelmat. KRTV perustuu laajalle eri yhteiskuntapiireistä koostuvalle pohjalle.

Ohjelmanjakelussaan KRTV lähtee maassamme ainutlaatuiselle linjalle, aikoen käyttää sekä linkki-että lähetyksasemana, lentokonetta. Tämänlaatuisessa järjestelmässä ei tarvita suhteellisen kalliita antennirakennelmia. KRTV:n suunnitelman mukaan tullaan ohjelmäsignaali lähettämään linkkipeilillä yrti-
tyksen päätoimintakeskuksesta

vaan opettaja käy kodeissa 2—3 viikon väliajoin. Hän ilmoittaa koteihin tarkan vierailuajan.

Koulussa on nyt 10 rakennusta, parin vuoden aikana valmistuu lisää 5 rakennusta. Oppilasmäärä on nyt 270, laajennuksen jälkeen 400—500. Koulussa ei käytetä viittoma-kieltä opetuksessa.

Puheen ja keskustelun harjoittelua varten oppilaat ja opettajat siirtyivät pienen pöydän ympärille pienen kehään, hyvin lähelle toisiaan. Siinä jokainen näki hyvin toistensa suun liikkeet ja kuulokojetta käytävillä oli apua kuulokojeestaan. Keskustelu oli vilkasta ja vapautunutta. Puheen opetustapa näytti hyviä tuloksia tuottavalta.

Esikouluopetuksessa käytetään Siemensin Fonator-puheharjoituslaitetta. Siinä on kuulokkeet ja ran-teeseen kiinnitettävä vibraattori. Siemensin tehdas on julkaissut vuonna 1969 laajan teoksen Akustovibratorische Kommunikotionshilfe. Teoksen painopaikka on Kettwig/Ruhr ja sivumäärä on 270.

Hausjärven kunnan Ryttylän kylästä määrättyllä alueella lentävään lentokoneeseen, joka poimii signaalit, tehostaa ne ja lähettää ne edelleen suoraan vastaanottimiin.

Ohjelmasuunnittelussaan KRTV lähtee siitä, että kaikessa ohjelmatoinnissa on pyrittävä mahdollisimman suureen tasapuolisuuteen kaikkia kansalaispiirejä kohtaan. Koska yritys toimii kristillisellä pohjalla, tullaan ohjelmasuunnittelussa luonnollisesti kiinnittämään suurta huomiota kristillisiin ohjelmiin. Mutta tämä ei merkitse sitä, etteikö ohjelmasuunnittelu kattaisi kaikkia ohjelma-alueita. Tämä tarkoittaa sitä, että KRTV tulee lähettämään yhtä hyvin uutisia, urheiluohjelmia, yhteiskunta- ja ajankoh-taisohjelmia, ajanvietettä ja musiikkia kuin uskonnollisia ohjelmia.

KRTV ilmoittaa palvelevansa myöskin pienryhmiä erikoisalojen uutis- ja ajankohtaislähetyksillä, esim. YK-uutiset, opetusalan, tieteen, kulttuurin ja talouselämän uutiset, työmarkkinoita ja uskonnollisia yhteisöjä koskevat uutiset, lasten, nuorten ja kuurojen uutiset sekä Suomessa oleskelevia ulkomaalaisia varten vieraskieliset uutiset.

Miten KRTV tulee huomioimaan kuurojen tarpeet tiedonvälityksessään, KRTV:n tiedotussihteeri Pirkko Valkama?

— Tarkoituksemme on tuottaa uutisia kaikille pienryhmillekin. Tulemme lähettämään kuurojen uutisia määräajoin. Näissä paneudutaan myös kuurojen asioihin ja uutiset välitetään sekä viittomakielellä, että näkyvällä tekstillä.

Lisäksi opetusohjelmissa tulemme ottamaan huomioon kuurot. Näissä ohjelmissa on tekstitys, joten kuurojen opettajat voivat käyttää näitä ohjelmia hyväkseen opetustyössään.

KRTV on lähtenyt liikkeelle täysin tietoisena suunnitelmiaan kohtaavista vaikeuksista. Mutta kaikki toiminta heijastaa päättävistä optimismia. Yrityksellä on jo toimitalo Ryttylässä, ohjelmatoiminta on jo aloitettu sillä yritys tuottaa erilaisia ohjelmia kasettinauhureita varten, lähiäikoina yritys saa oman offset-painokoneen ja suunnitelmia

Kurssi josta tuli täysosuma

Kuurojen lasten vanhempia oli kokoontunut 3 päiväksi Lemböten kesäkotiin Ahvenanmaalla. Heitä oli 60 suomenruotsalaista isää ja äitiä ja he vakuuttivat ettei parempaa kurssia ole meidän leveysasteillamme keksitty ennen. Tämä ensimmäinen kurssi oli ikään kuin jäännymurtoa ja he olivat yksimielisiä siitä, että tällainen kurssi on pidettävä joka vuosi.

Porvoon kuurojenkoulu oli tämän kurssin alkuunpanija.

— Olimme alussa hiukan epävarmoja miten vanhemmat suhtautuisivat, kertoi rehtori Greta Wisuri. Mutta saimme vastakaikua, jota emme osanneet odottaa. Kiitos mm. kouluhallitukselle ja kiitos Suomenruotsin Lucialle, joka rahankeräyksellään avusti meitä tämän kurssin saamiseksi.

— Olemme kutsuneet tätä kurssia kommunikaatiokurssiksi. Eräs suurimpia vaikeuksia, jotka kohtaavat kuuroja lapsia on se, että he eivät voi kommunikoida omien vanhempiensa kanssa. He tulevat kuurojenkouluun ja keskustelevat keskenään viittomakielellä. Mutta vanhemmat eivät ymmärrä heidän eleitänsä ja mimiikkaansa ja tästä seuraa tyhjiö vanhempien ja lasten kesken.

ohjelmatuotannon aloittamiseksi kasettitelevisiota varten tehdään.

Yritys on käynnistänyt myös koko maan käsittävän tutkimuksen, jonka tarkoituksena on kartoittaa yrityksen saama kannatus. Tämän tutkimuksen yhteydessä pyritään jokaiselta 15 vuotta täyttäneeltä kansalaiselta kysymään mielipidetä tällaisen ohjelmaverkoston tarpeellisuudesta. Jokainen, joka ilmoittaa kannattavansa tätä yritystä, kirjoittaa nimensä listaan ja maksaa yhden markan suuruisen kannatusmaksun. Tämän maksun tarpeellisuudesta sanoo KRTV, että silloin kun kannatuksesta peritään vaikka pienikin maksu, joutuu vastaa- ja harkitsemaan asiaa ja niin tällä tutkimuksella on enemmän arvoa ja voimaa. Tämä tutkimus kestää 30 päivään syyskuuta saakka.

Pentti Lähdesmäki.

Naapurit kertovat

Tukholman kuurojen yhdistyksen kuraattori, Ingegärd Forsberg, ei ole ollut aikaisemmin kuurojen kanssa tekemisissä, mutta omaa silti hyvän viittomataidon. Hän on Kontakt-lehteen kertonut kokemuk-
sistaan tässä työssä ja sanoo mm: »Haluaisin mielelläni tietää miten kuuro koki lapsuutensa. Silloin olisi helpompi ymmärtää monia asioita ja tiedot edistäisivät myös kommunikaatiota. — Tämä työ tekee yksinäiseksi, pitäisi olla joku jonka kanssa keskustelisi näistä asioista. Pidän yhteyttä tulkkien kanssa ja heidän kanssa voimme pohtia tuntikaupalla näitä kysymyksiä. — Eivät ainoastaan kuurot käy täällä.

— Emme ole niin optimisteja että uskomme vanhempien muuttamassa päivässä oppivan viittomakielen. Mutta haluamme perustaa pohjan jatko-opiskeluun. Meillä on myös muita aineita kursilla, jotka koskevat tätä vammaa. Ja eräs tavoite on antaa kuurojen lasten vanhemmille tilaisuus tavata toisiaan ja tutustua toisiinsa. Heillä kun on sama tärkeä kiinnostuspiste.

— Lapset Porvoon kuurojenkoulusta saivat olla mukana, perhe oli yhdessä. Ja parasta tässä on, että saimme kokoontua Maarianhaminan seurakunnan kauniissa kesäkodissa Lembötessä. Siellä riitti majoitustilaa kaikille. Meillä oli onni saada joukkoomme audiologikonsulentti Aira Kankkunen, joka on kotoin Suomesta, mutta kiinnitetty Sahlgrenin sairaalaan Göteborgissa. Hänellä on kokemusta ja suurta tietoutta tällä alalla, joten saimme häneltä arvokasta apua. Koko sydämellämme kiitämme kaikkia niitä, jotka ovat auttaneet tätä ensimmäistä suomenruotsalaista kurssia ja tehneet siitä täysosuman, sanoo Greta Wisuri.

Hufvudstadsbladet 6.7. 71.

Lisäys! Samana päivänä radiohaastattelussa rehtori Wisuri kertoi, että kurssi suunniteltiin 40 osanottajalle. 80 osanottoilmoitusta tuli ja 60:lle järjestettiin tilaa. Tämä otetaan huomioon seuraavaan kertaan.

Rea.

Myös kuulevat, joilla on kuurot vanhemmat, tulevat keskustelemaan, heillä voi olla esim. syyllisyydentunteita vanhempiensa kohtaan. — Positiivista on se, että kuurojen lasten vanhemmat mielellään haluavat oppia viittomaan.»

Härnösandiin on perustettu ensimmäinen koti kuurosokeille ja kuuroille. Henkilökunta on kokonaan viittomataitoinen.

Urban Öqvist on ensimmäinen kuurosokea Ruotsissa, joka on astunut työelämään. Hän on röntgenapulaisena Uumajan sairaalassa.

Trollhättanin kaupungissa kuurot ovat järjestäneet oman mielenosoituskulkueensa. Paikkakunnan lehti kirjoitti, että mielenosoitus oli hieno ja hyvä, iskulauseet onnistuneita. Niissä luki mm: »Viittomakieli koulukaavaan», »Vakinaisia tulkkeja», »Kuurot vaativat työnantajilta enemmän ymmärtämystä» jne. Kontakt-lehti kehoittaa kuuroja muualla Ruotsissa järjestämään tällaisia mielenosoituksia.

Ruotsissa tulee rahanuudistus voimaan. 1- ja 2-öret poistetaan ja uudet kolikot ovat 5-öre, 10-öre, ja 50-öre, sekä 1-kruunu ja 5-kruunu. Kolikkoiden mitat muutetaan. Vanhat rahat kelpaavat vielä heinäkuun 1 p:vään 1972.

Elokuun 11 p:nä täytti Eilif Ohna Norjassa 50 vuotta. Hän on ollut kuurojenliiton puheenjohtajana mutta toimii nyt päätoimisena kuurojen konsulenttina. Moni suomalainen tuntee hänet hyvin, mies jolla on tulinen sielu ja terävät aivot. Esitämme onnentoivotuksemme Eilif Ohnalle.

Toinen ystävämme, Poul Hansen, on täyttänyt 75 vuotta. Kuurojen pappi Tanskassa, joka nyt on eläkkeellä, on käynyt usein Suomessa ja myös Avikissa. Kuka ei muistaisi hänen loistavaa esitystaitoaan, joka usein muuttui pantomiimiksi koska viittomakielikään ei riittänyt. Onnittelemme ja toivomme, että

Anopin aghroskaa

Niin meitä istahtamaan alentuneita lisääntyi per yhdellä hengellä. Kuten lukijaystäväni, ne, jotka ovat ympärilleni kokoontuneet lukuharjoituksiin ynnä miettimään riipimä-salaattia, josko koiraa taas haudattu, sellaista villaista rotua vai koiranilmaista koiranjuttua, muistanevat, että joukkoon viime kertaisen lisäksi astui Stig Parmio, muotokuvamaalauksestaan kertomaan.

Emme pitkään aikaan nykyviitoimissa nyrjähdelleet emmekä ontuneet, ja joku kivulloisia venähdyksiä pois hieroen, me uusista merkki-viitoimista ulospoistuimme vanhaan koettuun suomalaiseen elämänmuotoihin soveltuviin selviin viitoimiin. Taantumusta. Olkoonkin. Sanokoon Kaisa Koo mitä tahdot, pankoon vaikka koko Örebroon haamuritit sillaltansa kimp-puumme, olemme laillamme reportteri. Niin hyviä ei sentään kuin Rean Hesän olympialaisista kirjoittamat, voi hyvät ystävät, lukekaa uudelleen Kuurojen Joulua —70.

Poul Hansen kävisi täällä turistina suomalaisia tervehtimässä.

Örebron kongressissa 1970 tehtiin päätöslauselma, jossa sanottiin, että kuurojen pikkulasten esikoulutuksen täytyy olla pakollinen ja laissa säädetty. Päätöslauselma annettiin Pohjoismaiden Neuvostolle lokakuun 23 p:nä. Helmi-kuun 12 päivänä Neuvosto käsitteli asiaa ja on lähettänyt viiden pohjoismaan hallituksille kehoituksen järjestää esikoulutuskysymyksen siten, että ratkaisu on yhtenäinen kaikissa maissa.

Norjassa on Al-niminen paikkakunta. Sinne rakennetaan kuurojen kansanopisto ja kurssikeskus. Syksyllä aloitetaan rakennustyöt. Ihan kateeksi käy kun katselee esim. uimahallin piirustusta. Koko ikkunaseinä, josta ihana näköala maisemaan. Kunnaninsinööri Sørensen sanoikin, että ON TÄRKEÄÄ ETTÄ NE, JOTKA EIVÄT KUULE, SAAVAT NAUTTIA LUONNOSTA.

Minä lueskelen hyviä juttuja monen kertaan enkä viskele kalliita lehtiä kompostiin, hyi se, mulla on 20 v. pino nurkassa.

— Kovin vanhoillista sanoi Kaaleppi, mitä tollasta vanhaa aviisia säästää.

— Juu juu tarttee joskus lähdetietoutta, ja historia se on se elämäkertojen tärkein aineisto, sanoin ja puolustelin.

— Joo se on Raafaelin sukuvikaa sanoi Esa Vilppu, äiteensä on tullut.

— Ilmankos oli niin tietäväinen, lausahdin, koettaen sävyttää vaatimattomasti annettua kunniaa.

— No mitä sä jähkaillet, ei täällä koko päivää ehdi... keskeytti Kaaleppi.

Anoppi astui sisään suurta kulhoa kantaen:

— Herrat on hyvät, sopii maistaa näin kuumana päivänä!

Minä riemuitsin sisimmässäni, ei takuulla kukaan ole syönyt moista, jän katselemaan salaa herrojen maistelemista, ja itse mukana kokeena.

— Mitä tämä on sai Stig Parmio sanotuksi, eikä siinä ollut peitetynä outo hämmästyks, mutta... mutta... tämä on sitten eri maistavaa ja virkistävää ja värikästä, vaikka tämä soosi on kuin siansekoitusta.

— Minä olin riemuissani, olen aina pitänyt kestittämisestä, mutta ettei tässä nyt aikaa eikä palstaa haaskattaisi, ja koska tämä juttu menee Kuurojen Lehteen, niin annetaan resepti maksutta ja vapaasti kaikille, ei tarvitse pelätä silavan pintaa eikä kalorioita:

Salaatin lehtiä runsaasti, tilliä, nippu persiljaa samoin, uutissipulin varret, tomaattia runsaasti, kananmunia keitettyjä, makkaraa, viiliä, ja lopuksi talouskaljaa, (ei missään tapauksessa öiliä, olutta) suola maun mukaan, kaikki aineet paloitellaan ja sekoitetaan keskenään isossa kulhossa, ja on tosi rehevää ja voimallista kylmää kesäruokaa, olkaa hyvä vapaasti.

Saapas nähdä mienekö perille, kyllä maar tällaista Raafaelin jut-

Kuuro kuuro perään

Tuli pohjoisesta kirje. Näkyi olevan Oulun sisarelta Eeva-Liisalta. Avasin. Ei ollut muuta kuin lehtileike, sellainen säätiedotus, vieressä sääkartta koukeroisin viivoin, sinne ja tänne osoittavin nuolin.

Mitähän se Eeva-Liisa tällä meinaa, tuln tuumineeksi. Tahtooko hän tehdä tiettäväksi minkälaisia ilmoja siellä Oulun horisontissa on. Mutta tähän onkin Aamulehdestä.

Ja sitten silmä kiintyi otsikkoon: Kuuro kuuron perään.

Johan se selkisi, tuohon kuurosanaan tahtoo Eeva-Liisa kiinnitetävän huomiota. Kuuro, sehän tarkoittaa meitä, mutta myös lyhytkaikaisia sateita.

Vai kuinka.

Utelaisuuttani katsoin Nykysuomen sanakirjasta:

1. kuuro, adjektiivi. 1. kuuloa vaila oleva, kuulematon, (hyvin) huonokuuloinen. 2. kuvallinen, välinpitämätön, piittaamaton, taipumaton. (Puhua kuuroille korville).

tua kun luetaan vallan vimmatusti, koskapa Uuras Luutakin on heilutellut luutaansa tänne päin ja uhanut: — Älä sinä Raafaeli jätä meitä pulaan, vaan anna tulla juttuja, ovat kysyneet mistä olet, voi hyvä ihminen, Uuras Luutakin näyttää varrellansa aivan väärään suuntaan, sillä lailla sitä koiranleuka osaa olla vissisti vaiti. Minä olen aivan rajajoukkoja kaukana korvessa missä kultaakökönen kukkuu, tänäkin kesänä kukkui niin että Raafaelikin yönsä rauhassa nukkui. Ja olen nauttanut Aatun reposteluihin, yritän tuota joutsenlauluansa vain sinne repolaiselle, mutta sinisilmät nuon vain vilkkuu ja juonia punoo herrojen arvojen madaltamiseksi, on sitä taitoa Kuopiossakin. Älkääpäs hiikeentykö, terveisiä vaan pakinanikkareille, sanoi ja nosti englantilaisen posliinikupposen terveyskahvia aghroskan päälle kun maistui ynnä pöytäseuralle tarjoten:

Raafael Kaislamaa

MERKKIPÄIVIÄ

50 VUOTTA

Kalle Tuominen syyskuun 10 päivänä Helsingissä.

Maire Paljakka lokakuun 5 päivänä Helsingissä.

Arvi Rauhala lokakuun 10 päivänä Vaasassa.

2. kuuro, substantiivi. Ryöppy, ropsahdus, puuska, vars. lyhyt ankara sade.

Selvää ja ymmärrettävää. Kuurosanalla on siis kolme merkitystä:

1. kuuro
2. kuvannollisesti kuuro
3. sadekuuro.

Tässä vaiheessa kiinnittyi huomio siihen, että sanakirjassa kuuroalkuisia sanoja on liiemmältikin:

Kuuroittain adv. kuuroina. (Sataa kuuroina. Hänen hulluutensa ilmeni kuuroina).

Näin sanottaessa tarkoitetaan esim. että sataa ryöpsähtäen silloin tällöin. Ja että hulluus ilmeni samoin silloin ja tällöin jonkinlaisina sarjoina.

Kuuroittua v. peittyä kuuraan, kuurettua, huurtua. (Pakkasessa kuuroittunut parta).

Kuuropiilosilla s. lasten leikkiä: piilosilla, lymysillä, myös karttupiilosilla.

Kuuropilvi s. pilviä, joista vettä sataa kuuroittain.

1. kuurottaa deskr.v. tavallisimmin kyyröttää. (Istua kuurottapa käsi varassa).

2. kuurottaa v. henkilöstä, joka kuuropiilosilla leikittäessä tavaa jotain lukua.

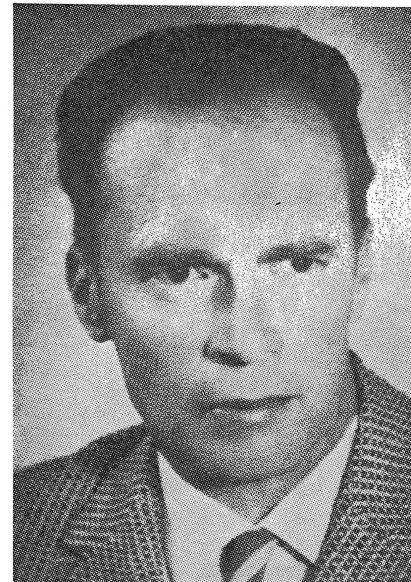
Kuurottaja tek. viitataan edelliseen.

Jaa, on kaiketi mukava tietää, kuurottaja ei tee kuuroja vaan ainostaan lukee kuuropiilosilla tavuja.

On tuossa sitten kuuro kuuron perään. Liekö se ollut Eeva-Liisan tarkoitus.

Jos ei, niin kirjoittakoon sitten itse siitä kuinka ovelaan jonottaa kuuro kuuron perään.

Uuras Luuta

Toiminnanjohtaja Jaakko Väisälä 60-vuotias

Syyskuun 8 päivänä täyttää liittomme toiminnanjohtaja agrologi Jaakko Väisälä 60 vuotta.

Hän on syntynyt Iisalmessa, mutta viettänyt kasvu- ja nuoruusvuotensa Viipurissa. Suoritettuaan yksityisesti kansa- ja keskikoulun hän kävi Viipurin poikien ammattikoulun puu- ja metallityölinjat sekä sen jälkeen Kurkijoen Maamiesopistossa maatalousteknikkokursin. Ennen sotia hän hoiti omista maansa maatila Sortavalan maalaiskunnassa kehittämällä maatalous- ja karjajärjestelytilan, mutta sota keskeytti lupaavasti alkaneen toiminnan. Välirauhan aikana hän oli tilanhoitajana Vaanin suurtilalla palaten Karjalaan v. 1942, joutuen kuitenkin uudelleen lähtemään syksyllä 1944. Uuden tilan hän osti Längelmäeltä v. 1945.

V. 1957 hänet valittiin opettajaksi Invalidisäätiön Maatalouskouluun Mäntsälässä valtioneuvoston myöntäessä hänelle erivapauden tähän virkaan. Opettajantehtäväänsä hän hoiti vuoteen 1964 saakka, jolloin siirtyi liittomme toiminnanjohtajaksi.

Kuurojen järjestötoimintaan hän on osallistunut v. 1944 Sortavalan Kuurojen Kerhon johtokunnassa sekä Mäntsälän vuosinaan Lahden Seudun Kuurot r.y:n johtokunnassa.

sa toimien mm. rahastonhoitajana. Suomen Kuurojen Liiton lisätyn keskushallituksen jäsenenä hän oli v. 1946, keskushallituksen varajäsen v. 1947—50 ja varsinainen jäsen v. 1951—69.

Agrologi Väisälän toimikautena on liittomme toiminta huomattavasti laajentunut ja toiminnassa on tullut esille uusia tehtäviä ja ongelmakenttiä, joiden selvittämiseksi hänen koulutuksensa ja kokemuksensa eri aloilla ovat olleet suureksi avuksi. Varsinkin vanhukset ja nuorisotyö ovat olleet hänen sydäntään lähellä ja henkilökohtaisin ponnistuksin hän on pyrkinyt kehittämään toimintaa näillä sektoreilla. Liiton toimintaa hän on ohjannut ehdotuksin ja ratkaisuin, joiden taustana on hänen taloudellinen ja järkevä ajattelutapansa. Taloudelliset kysymykset, laskelmat ja numerot ovatkin hänen erikoisalaansa.

Agrologi Väisälä on ensin harrastuksesta, sitten päätoimisesti, aina kuitenkin sydän mukana, toiminut kuurojen ja liittomme hyväksi ja kuurojen pyrkimysten puolesta. Liittomme jäsenyhdistyksiineen sekä kuurot ja kuulevat ystävät kautta maan yhtyvät onnitteeluihin ja menestyksen toivotuksiin. Näihin onnitteeluihin yhtyy myös lehtemme.

Pyhäpäivän palsta

ARMON KILPI

Kukkulat horjukoot, vuoret väistykööt, mutta minun armonliittoni ei sinusta väisty, eikä minun rauhaliittoni horju, sanoo Herra, sinun armahtajasi.

Voiton pasuunan ja liikkeellelähdön merkki sinulle, joka pidät itseäsi heikkouskoisena ja Jumalalle halpana ja syntisenä. Katso ja kuule näitä voimallisia sanoja, jotka ovat tulella koetellut ja eivätkä petä sinua. Mahtava pasuunan merkki sinulle, nouse ja ole kirkas, sillä Herran kunnia koittaa sinun ylitsesi. Kaikki tämä Jumalan käsittämättömän rakkauden ja laupeuden tähden meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armorikkauden ehtymättömiä antia sinua varten.

Meillä on rakas Taivaallinen Isämme, suuri armossansa ja uskollinen ei hän väisty meidän edestämme, hänen armonkilpensä suojaa meitä kaikkina elon päivinäme kaikissa vaihteluissa.

Jäät väistyvät olkoonkin kuinka kovan pakkasen patoamat, niin sellainen on kylmä, penseä ihmisyyden kova, synnille altis, mutta kaiken voi poistaa Herra. Kevät sulattaa ja särkee jääpadot, hajottaa ja repii irti, vie pohjamutineen armonmeren syliin, sinne sulavat ja hukuvat, eikä Jumala enää niitä muista.

Me horjumme ja väistymme, emme kestä kovassa kilvoituksessa, mutta Herra ei väisty meistä, sulasta armosta, käsittämättömästä laupeudesta. Sentähden Jumalan armo on kallein lahja, kiittä, ja kiittä päivittäin tästä, sillä Jumalan armo on voimakkaampi kuin synty ja sinun heikkoutesi. Ei mikään voi riistää sinulta tätä armon voittopalkintoa, jonka Jumala on käsittämättömästä armosta sinulle antanut.

Muista kiittää armosta, se on Jumalan kallein erioikeus Jeesuksen Kristuksen rikkauksien jakajana, joka ilmenee niin moninaisina vähäpätöisimmänkin ihmisen kautta. Armosta olemme pelastetut. Hän tekee meidät köyhiksi, että tulisimme armosta rikkaiksi.

Reino Grev

TV-ssä nähtyä

ÄÄNIVALLI

Kesän merkkitapaus TV:stä kuurojen kannalta katsottuna oli tietysti »Äänivalli»-elokuvan esittäminen. Televisio on tehokas väline tietojen levittämiseksi kuurojen asioista, mutta kuuroista kertovia ohjelmia ei todellakaan nähdä kovin usein. Sen vuoksi »Äänivallin» esillepääsy oli merkittävä.

Myös kuurojen omaksi ohjelmaksi oli filmi sopiva. Emme tosin kuulleet, mitä selostettiin, mutta koska asiat ovat meille tuttuja, saatoimme mielenkiinnolla seurata ohjelmaa. Useat haastatelluista henkilöistä puhuivat lisäksi riittävän selvästi.

Esitysaika ei ollut paras mahdollinen, eikä filmi näin ollen tavoittanut kovin laajaa katsojakuntaa. Heinäkuussa ihmiset olivat vielä lomillaan ja televisionkatselu sattumanvaraista. Toivottavasti filmi nähdään uusintana parempaan katselu-aikaan.

Kaipasin myös ennakkotietoja lehdistä, nehän usein lisäävät mielenkiintoa ohjelmia kohtaan.

Itse elokuvasta voidaan sanoa, että se on hyvin tehty ja välittää onnistuneesti informaatiota kuuroista. Tulkkini mielestä selostus oli erittäin hyvä. Parasta elokuvassa oli sen myönteisyys. Korostettiin, että kuurot ovat normaaleja ihmisiä, jotka elävät normaalia elämää. Tällaisessa myönteisessä hengessä olisi kuurojen asioita ajettavakin.

Elokuvaan oli saatu mukaan aitoja välähdyksiä, esim. Avikin kesäjuhliilta. — Työnantajien lausunnot hälvensivät varmasti ennakkoluuloja kuuroa työntekijää kohtaan. Hyvä keksintö oli osoittaa, ettei viittomakieli suinkaan ole mikään kummallisuus, vaan vastaavia merkkejä tarvitaan monissa tilanteissa. Nuorukaisen myöhästyminen junasta on hyvä esimerkki siitä, miten moni asia perustuu kuulemiseen. Kuuluksille ei ajatellakaan »näkyvää» vaihtoehtoa.

Suomen Kuurojen Liitolla on siis käytettävissään onnistunut informaatiofilmi, jota toivottavasti näytetään mahdollisimman paljon eri piireissä.

PIRKON PALSTA

OLE VIISAASTI LAISKA

Ahkeruus on ilo. Laiskuus on pahe. Ahkeraa ihmistä kiitetään ja kehuaan ja hän tietysti kehrää tyytyväisyyttä. Laiska saa kuulla kunniansa kotona ja kauempanakin. Perheenäidin olisi ehdottomasti kaikkien mielestä oltava erittäin ahkera, mikäli haluaa että koti on aina tip top kunnossa. Ettei vaan kukaan ystävätär pääsisi selän takana kuiskimaan; siinä sitä on laiska akka, ei viitsi hoitaa kotiaan eikä lapsiaan.

Eihän ole olemassa minkäänlaisia lakipykälä, miten kotia pitää hoitaa. Ne lakipykälät voi jokainen itse laatia, onneksi.

Kotiin yleensä tehdään omaa käyttöä varten, ei vieraita varten. On tarkoitus, että kotona viihdytään koko perhe. Vieraskorea koti ei ole mikään oikea kotikaan. Käsi sydämelle — hyvät naiset. Kuka uskaltaa jättää tiskit tiskaamatta, pölyt pyyhkimättä, ynnä muut sotkut selvittämättä? Pelkäämättä lainkaan jonkun yllätysvieraan saapumista. Tehdä sinä aikana jotakin muuta mitä mieli tekee. Moni perheenäiti ajattelee suorastaan kauhulla, jos joku vaan sattuisi tulemaan ja näkemään millainen »seksortto» on kotona.

Muistaa sopii, että sellainen vieras on aina tervetullut kenen tahansa kotiin, joka tulee todella tervehtimään itse perhettä, ei nuuskimaan ja tutkimaan onko siellä paikat kunnossa vai ei.

Siitä laiskuudesta. Lohdutukseksi niille, jotka pitävät itseään laiskoina sanon, että älkää surko, olenpa nähnyt monen siivoushullun ja puhdasta kotiaan kehuvankin pinnaavan töistä kun vain silmä välttää. On vaan pinttynyt päähän, että pitää antaa ulkopuolisille kuva, että tässä sitä on loistoemäntä, joka osaa kodinhoidon aakkoset. Sekin on eräänlaista tekopyhyyttä.

Missä perheenäiti voi säästää aikaa? Monissa kodin tehtävissä. Viisaasti laiska oppii kyllä rationalisoidaan työnsä niin, että huomaa mitä kannattaa tehdä mitä ei. Tässä muutamia esimerkkejä mitkä työt voi jättää tekemättä, ja joita ei enää kukaan järkevä perheenäiti

KIRJEENVAIHTAJILTA

LEIRITERVEHDYS VAASASTA

Oli tiistai, heinäkuun kolmastoista päivä. Muutamia kuuroja oli koontunut seurakuntamme virastotalon eteen. Odottelimme autoa, joka veisi meidät viikoksi pois kaupungin pölystä ja pakokaasujen tuhduttavasta hajusta, maaseudun rauhaan, meren äärelle.

Auto tuli ja pääsimme jatkamaan matkaa kuurojentalolle. Ennen auton lähtöä meitä kävi tervehtimässä seurakunnan uusi nuorisopastori, hän toivotteli meille hyviä leiri-ilmoja. Alettiin ihmetellä ja löytöä siinä vähän käsiäkin yhteen,

tee. Pyykin pesussa on tärkeintä puhtaus, sen jälkikäsitellyssä voidaan säästää paljonkin aikaa. On esimerkiksi turhaa silitää tai mankeloida froteepyyhkeitä tai muita — vaatteita. Alusvaatteita ei kannata silitää. Kyllä ne siliävät itsestään kun päälle puetaan. Olen minä nähnyt monen hienonkin perheen kodissa, ettei siellä tällaista työtä tehdä. Riittää kun pinoo jokaisen vaatteet omille paikoilleen. Tulkoon mainituksi, ettei ole tarkoitukseni tutkia ihmisten vaatekometeroita, mutta työn takia, koska olin aikoinani päivä-apulaisena, jouduin pitämään huolen myöskin vaateasioista. Mutta tunnen erään perheenäidin, joka pitää vaatekaappiaan suurena ylpeytensä. Annas olla, kun vieras tulee, niin hän avaa kaapin ovet selälleen näyttäen miten viivasuorassa rivissä siellä ovat kaikki vaatteet silitettyinä ja mankeloituina. Minun mielestäni se on aika lapsellista ja sanovathan ne, että oma kehu haisee.

Onko astioita tiskattava 3—4 kertaa päivässä? Mikäli syödään kotona useamman kerran, tulevathan monet perheenjäsenet eri aikoina kotiin ja se on selvä asia, että askeleet aina ensiksi suuntautuvat ruokakomerolle. Silloin on ihan turhaa seistä joka tunnin päästä tiskin äärellä. Kyllä pari kertaa päivässä saa riittää. Tiedättekös mikä on suurin säästäväisyys äidille työn teossa? Se on se, kun antaa työtä muillekin perheenjäsenille. Ei kai ole tarkoitus, että äiti yksin raataa kotiaskareissaan ja muut

oli niin nuori, tämä uusi pappi. Lupasi tulla meitä myöhemmin katsomaan ja pitämään leirijumalanpalveluksen. Kuurojentalolla joukkomme kasvoi puolella ja kun vielä matkan varrelta poimittiin muutamia, oli autossa sisaren ja hänen pikkupoikiensa lisäksi 18 kuuroa ja yksi kuuleva leiriläinen. Tämä kuuleva invalidimies oli jo viime kesänä mukana leirillämme ja halusi tulla mukaan taas, hiljainen kun oli, eikä välittänyt liasta puhumisesta.

Pian katosivat katukuvat näkyvistä ja autotie muuttui kilometri kilometrilä aina huonommaksi ja kaapeammaksi. Lopulta alkoi metsän välistä pilkotella merenlahtea, se oli merkki siitä, että lähestyttiin leiripaikkaamme, seurakunnan kesäkotia Österhankmossa. Perillä meitä odotteli leirikodin isäntä, kolmatta vuottaan papiksi lukeva Markku Toivio, hänet tapasimme ensi kertaa. Keittiöstä kiiruhti tervehtimään aikaisemmin leirillä olleille jo tutuksi tullut emäntä, Meimi Lehtola. Samaan joukkoon ehtivät sitten Maksmoon kuurosokeat Nymanin sisarukset. Yhdessä vilauksessa jokainen leiriläinen oli jo löytänyt oman sängynpaikkansa. Ennen tulokahvia ehdimme vielä ulos hengittämään metsän ihanaa tuoksua. Oli mukavaa olla yhdessä. Niin se alkoi, kauan odotettu kesäleirimme, jonka aikana ulkoiltiin, urheiltiin, kilpailtiin, leikittiin, saunottiin, ja joskus hiljennettiin hetkeksi pyhien asioiden pariin. Oma pastorimme, Eino Savisaari, kävi meitä katsomassa perheensä kanssa, samoin oman seurakuntamme diakoniapastori Seppo Aalto ja jo aikaisemmin niin nuoreksi havaittu pastori Jarmo Kiilunen. Aika kului niin nopeaan, että kun oltiin jo lauantaissa, niin muutamat luulivat, että on vasta perjantai, piti

perheenjäsenet tekevät mitä mieltä. Makaan, lukevat, katselevat TV:tä ja niin pois päin.

Anteeksi nyt, hyvät lukijat, minua rupesi laiskottamaan ja päätin lopettaa tämän jutun. Ja tuota — tuota — tulipa vilkaisseeksi tiskipöydälle, (keittiöhän on äidin työhuone) kirjoitin tätä juttua keittiössä, ja tietysti tiskipöytä on täynnä. Kannattaako olla viisaasti laiska ja jättää tiskit tiskaamatta? Tuskinpa.

Pirkko.

hakea oikein päivän sanomalehti, josta asia voitiin varmistaa. Kesälomalla olleita kuuroja oli myös muutamina iltoina vierainamme, jopa Ruotsista ja Norjasta saakka. Viimeisenä leiripäivänä, sunnuntaina, oli pastori Kiilusen ja kanttori Risto Ylimäen toimittama leirijumalanpalvelus. Haikain mielin seisoimme lipunlaskussa, mielissä ajatus, että vuoden päästä, jos Jumala niin suo, kokoonnumme taas tutulla joukolla tuttuun paikkaan.

A. R.

KUOPION KUULUMISIA

Kuurojenyhdistyksen kevätkauden yleiskokouksessa kuurojenkoululla keskusteltiin yhdistyksen Kuurojen Ystävät r.y.:ltä saamasta lahjoituksesta. Esillä oli ehdotus perustaa omakotitoimikunta kartuttamaan rahastoa. Esitys kariutui siihen tavanomaiseen tekosyyhyn: »liian vaikeaa».

Kokous päätti osoittaa kiitollisuuttaan Kuurojen Ystävät r.y:n jäsenille ojentamalla opettaja Anni Kumpulaiselle pienen lahjan kukkien kera. Samoin kuurojenkoulun opettajain huoneeseen lahjoitetaan pieni muisto Kuopion kuurojenyhdistyksen jäseniltä. Yhdistyksen puolesta asian hoitamisen suorittavat puheenjohtaja ja sihteeri syyskuun aikana.

Huhujen mukaan kuurojenkoulu lakkautetaan aivan lähivuosina joten yhdistys joutuu turvautumaan kesäkoitiinsa myös talvisin kokoon-tuessaan. Seuraavassa yleiskokouksessa päätettiin ottaa omakotitoimikunnan perustaminen uudestaan esille.

Kesäkotia Niittyranta päätettiin ottaa käyttöön vapun jälkeen yleisillä siivoustalkoilla. Niittyranta kaipaillisi pikaista peruskorjausta, sillä lahoaminen uhkaa ottaa haltuunsa uljaan huvilan, joka ennen muinoin näki monien Kuopion seurakuntapiirien valittujen jäsenten viettävän kuutamohuuhlaan Niittyrannan suojissa sen ollessa kukoistuksessaan ennen joutumista kuurojenyhdistyksen haltuun.

Kuurojen liitto ja yhdistys järjestivät toimihenkilökurssit 8—9.5. Kouluttajina toimivat Jaakko Väisälä ja Esko Sänkiniemi. Kursseille osallistui 10—15 henkeä, suurin osa kurssilaisista oli yhdistyksen

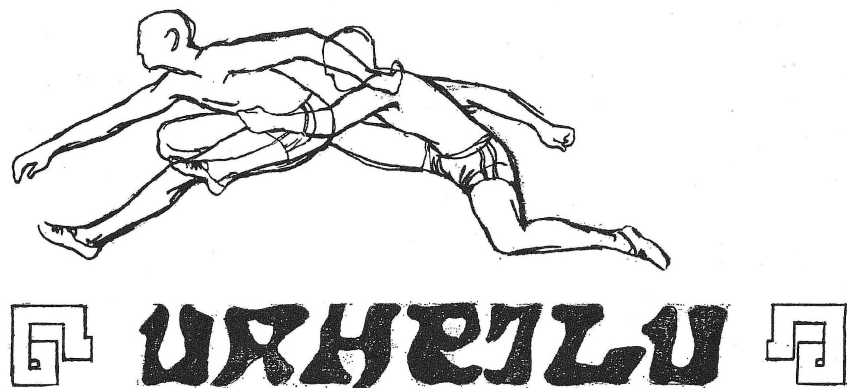
ulkopuolisia. Ensimmäinen kurssi-päivä päätettiin rattoisaan illanviettoon. Yhdistyksen nuorten kerhon järjestämään äitienpäiväjuhlaan päättyivät kurssit. Äidit kukitettiin ja heille puhui J. Väisälä.

Savon kuurojen yhdistys johon kuuluvat Mikkeli, Varkaus, Savonlinna ja Kuopio oli sopinut yhteisestä juhannusjuhlasta. Juhlapaikaksi valittiin yksimielisesti Niittyranta. Runsaat tulot, joita odotettiin saatavan saman verran kuin edellisen vuoden juhannusleiristä, päätettiin jakaa neljään osaan. Jo hyvissä ajoissa ennen juhannusta alkoi turisteja virrata Niittyrantaan, jonne kuljetuksesta pitivät huolen yhdistyksemme puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja omilla veneillään. Yhdistyksen oma vene oli moottorivikaisena lukittuna laiturin, tai sen käyttäjä oli häipynyt maille vierahille, tässä tapauksessa Malminharjuun, jonne kuopiolaisia matkasi yllättävän paljon juhannuksena. Samaa voi sanoa mikkeliiläisistä, sillä he loistivat poissaolollaan. Varkautelaisten ja savonlinnalaisten saapuessa jakamaan tuottoa.

Juhannuksenvietto sujui laskelmien mukaan. Kaukaisimmat vieraat saapuivat peräti Kanadasta asti, sillä yhdistyksen entinen puheenjohtaja Toivo Oksman saapui perheensä kanssa sopivasti juhannuksen aikoihin.

Kuten aikaisemmin yhdistyksen ja nuorten kerhon kesken oli sovittu, ostettiin yhteistuumin kesäkodin kuljetuksia varten uusi perämoottorivene. Veneen ostoa varten valittiin asiantuntijaryhmä, joka suuntasi kulkunsa erääseen kuopiolaiseen tavarataloon. Sanovat, että Savo on kuulu veneistään, mutta nyt varmaan taisi sattua ammattinsa tunteva myyntimies, joka myi asiantuntijoille veneen, joka on kaukana savolaisuudesta vuotaen uutenakin kuin seula.

Veneen hankinnan huomasivat varmaankin myös muutamat rantojen puliveivarit, sillä välittömästi vanha uskollisesti palvellut vene häipyi luvattomille teille. Mielellään olisimme sen lainanneet, jos lupa olisi kysytty, sillä täytyyhän puliveivarienkkin päästä vesille nauttimaan Suomen suvesta. Mokomatkin unohtivat palauttaa saati kiittää. Peräänkuulutuksen kautta vene löytyi, mutta missä kunnossa:

SUOMI—RUOTSI SUUNNISTUSMAAOTTELU

järjestetään syyskuun 25—26 päivinä Solvallon urheiluopistossa. Suunnistajien illanvietto 25.9. klo 19 HKY:n huoneistossa Liisankatu 27 E 10. Tervetuloa.

Helsingin Hero r.y.

Hajahuomioita

Mitä tehdä nukkuville seuroille

Ensimmäisille liittomme seuravalmentajakurssille, jotka pidettiin heinäkuun 19—24 päivinä Kuovilassa urheiluopisto Kisakeskuksessa, oli saapunut 7 osanottajaa viidestä seurasta.

Opistolta oli varattu tilat 20 osanottajalle. Seitsemän saapui. Ja viisi seuraa siis oli vaivaantunut lähettämään edustajansa.

moottori pilalla. Johtokunnan päätöksellä moottori korjataan entistä ehommaksi, siitä huolehtivat yhdistyksen moottorimiehet, joilla ei mene sormi suuhun, oli sitten kyse vaikka »rännärin» vioista. Nyt on uusi vene lukittuna ja avaimet ovat harvojen suosikkien hallussa. Kuopion kuurojen urheiluseura Kunto täyttää kuluvana vuonna 60 vuotta. Kuten yleisesti tiedetään, Kunnon riveissä on ollut monia kovia nimiä, jotka ovat kunnialla kilpailleet ulkomaillakin. Nykyisin Kunnon nimeä pitää yllä Timo Karvonen, vanavedessään Kauko Kekäläinen. Juhlivalle päivän sankarille nykyinen johtokunta järjesti vaatimattoman juhlan. Suomen Kuurojen Urheiluliitto muisti jäsentään lähettämällä puheenjohtajansa Urho Lehtimäen tuomaan liiton tervehdystä. Puheessaan Lehtimäki

On helpompi nukkua prinsessa Ruususen unta ja väittää, ettei ole nuoria, ei urheilijoita, ei toimitsijoi-

ta, ei aikaa osallistua kursseille jne. Minkähän vuoksi näissä seuroissa on sitten puheenjohtajia, sihteereitä ja muita toimihenkilöitä. Nostaakseen näillä perusteilla palkkioitaan töistään, joita eivät kuitenkaan tee.

Jollakin tavalla pitäisi nämä toimihenkilöt saada hereille. Ei liittomme toiminta laajene, ei kaikkia

kosketteli myös kuurojen kilpailutuomareitten mahdollisuutta saada täälläkin Kuopiossa ohjausta liiton taholta. Urheilusta ei sen enempää, sillä kirjeenvaihtaja ei ole omalla alallaan eikä tiedä mikä on sopivaa.

Jokakesäsiset seurakunnan järjestämät viikonloppuleirit olivat Siilinjärven Alatalossa seurakuntasisar Mirjam Tiilikaisen johdolla. Paikalla oli Kuopion ympäristön kuuroja ja muutamia kuopiolaisia vanhuksia. Nuoria ei näyttänyt kiinnostavan, siitä myös kirjeenvaihtaja näytti huonoa esimerkkiä pistäytyessään uteliaisuudesta paikalla pariinkin otteeseen saaden toisella kertaa kylmän vastaanoton ja huomautuksen siivottomista ta-voistaan, kun utelee kaikenlaisia.

Hyvää jatkoa lukijoille.

A. K.

nuoria saada urheilun piiriin, ellei seuroissa tehdä tarmokkaasti työtä urheilun hyväksi. Urheilun — ei oman kesämökkirahaston kartuttamiseksi, siihenkin vielä näytetään keskityttävän ja unohdetaan tyystin, että saadut varat on käytettävä toimintaan eikä vietävä pankkiin. Eivät urheiluseurat ole mitään säästökassoja.

Myönnettävä kyllä on ettei monenkaan seuran toiminta nouse, ellei liitto ryhdy kädestä pitäen ohjaamaan toimintaa. Kentällä liikkuva seuraneuvojaa kaivataan kiipeästi.

Liittomme yleisurheilumestaruuskilpailujen aikana täkäläinen sanomalehti jututti yleisurheilijain valmentajaamme insinööri Harri Niemelää. Tämä kertoi, niinkuin totta onkin, että valmennustoiminta on seuroissamme retuperällä. Mutta lehti unohti mainita tärkeimmän syyn tähän: varojen puutteen.

Ei tarvita muuta kuin riittävästi varoja päätoimisen toiminnanjohtaja-seuraneuvoja-valmentajan palkkaamiseksi. Siitä se alkaa rullata.

Edellämainittu toimihenkilö ehtisi hyvin, seurojen toiminnan ohjaamisen lisäksi, syventyä myös kuurojenkoululaisten vapaa-ajan urheilutoiminnan ohjaamiseen. Tämähän on useimmassa koulussa jo järjestyksessä, mutta yleisohjausta ja valvontaa sekä tietysti tehostamista kaivataan.

Joo, töitä olisi, mieskin varmaan löytyisi, mutta mistä rahat.

Keväällä kävi liiton lähetystö opetusministeriössä jättämässä toiminta-avustusanomusta. Anottiin 27.000,— ja siihen sisältyi kaikkein välttämättömin. Saatiin 23.200,—. Tattis siitäkin, mutta nyt ollaan pusserruksissa.

Kun velkkausvaroja on kuluvan vuoden aikana kertynyt ennätysmäärä, kiitos loton, niin toivotaan opetusministeriön seuraavassa jaossa huomioivan liittomme todellisen tarpeen.

Ei tässä auta pelkkä toivominen. Laaditaan tietysti papereita ja kirjoitetaan niinkuin tässä on.

Eduksi asialle olisi jos joka kerta lehdistön tiedustellessa asioitamme tämäkin puoli tuotaisiin esille.

Mestaruuskilpailut menivät

Niinkuin menivät. Hyvin tai huonosti, siitä olen jäävi sanomaan mi-

tään. Kentällä aikataulu pyöri jokseenkin niinkuin oli suunniteltu, vaikka kylläkin myöhästymisiä sattui. Liiton puheenjohtaja kaipasi kisatyttyjä avukseen palkintojenjaossa. Eipä täällä Hämeenlinnassa ole tyttöjä liiemmälti, joten tuo puoli oli jäänyt hoitamatta, mutta eikö yhtä hyvin olisi voinut käyttää kisapoikaa.

Kuulutukset hoidettiin tiettävästi uudella tavalla. Lahjoitan idean muidenkin käyttöön: tulokset raapustettiin tussikynällä suurille paperiarkeille ja ripustettiin taululle katsomon eteen. Kuului pelanneen hyvin, vaikka suurimman suosion ja huomion kuuluttamo sai piirrettyään taululle pullon kuvan. Katso-mo töni ja kohisi: katso mikä kova tulos.

Mitä tulee kisojen urheilulliseen puoleen, niin parikin hyvää kilpailua nähtiin. Nuorten 1000 metrillä kävivät Kari Saarikoski ja 17 vuotias Kauko Pekkala kovan kaksinkamppailun, jonka Pekkala lopussa selvitti edukseen. 1500 metrin juoksussa Pekkala iskeytyi tuoreen maailmanennätysmies Karvosen kantaan ja pysyi siinä viimeiselle kierrokselle asti, jolloin joutui askel askeleelta antamaan periksi. Pekkan aikaa 4.08,4 on kaiketi pidettävä nuorten ennätyksenä — ennätysluetelo puuttuu, mutta tältä pohjalta voisi aloittaa.

Kauko Pekkala, siinä on meillä todella juoksijalupaus. Poika ei kyläkään ole liialla varrella pilattu, tuollainen 170 sentin mittainen, voi olla lyhyempikin, iloisesti virnistävä, laiha, pojankläppä, jonka punertava pitkä tukka leiskui askelten tahdissa. Pojan juoksussa oli todella sitä juoksemisen iloa, näkyi ettei siinä juostu pakosta vaan huvista. Eikä poikaa vielä ole liiemältikään rääkätty, ehtiihan sitä vielä.

Muuten kyllä nuorten lajeissa näkyi katoa. Nuorten kiekkoa heitteli vain yksi poika ja kuulantöntöön oli vain kaksi osallistujaa. Näinkö se alamäki on alkanut, vaikka juuri nuoriin on alettu kiinnittää huomiota. En silti olisi huolissani, kyllä koulussa aloitettu työ ja nuorten mestaruuskilpailut tuovat parannusta asiaan. Täytyy uskoa niin, eihän tässä muutakaan voi.

Kisoihin palatakseni, Pariisin kävijöistä Timo Karvonen ja Eero Saarikoski eivät olleet kunnossa ja

NELJÄ VOITTOA PARIISISSA

Vesa Hannu, Timo Karvonen ja Eero Saarikoski osallistuivat elokuun 1 päivänä Pariisissa maailmankongressin yhteydessä järjestettyihin kilpailuihin. Karvonen voitti sekä 1500 m. että 5000 m., mutta parhaan tuloksen teki Vesa Hannu pituudessa 719. Yksi hiuksenhienosti yliastuttu hyppy kantoi peräti 735. Saarikoski voitti korkeuden ja sijoittui pituudessa Hannun jälkeen toiseksi.

Tulokset:

100 m. 1. Landais, Ranska 11,1, 2. Gallerani, Italia 11,2, 3. Vesa Hannu 11,5, 4. Vandendiechk, Belgia 11,7, 5. Svensson, Ruotsi 12,2.

400 m. 1. Sivervall, Ruotsi 51,6, 2. Balocco, Italia 53,1, 3. Gainnone, Italia 53,7, 4. Gehr, Länsi-Saksa 54,1.

1500 m. Timo Karvonen 4.13,0, 2. Torressani, Italia 4.13,3, 3. Mochel, Ranska 4.17,6.

5000 m. 1. Timo Karvonen ja Reby, Belgia 15.31,0, 3. Zoppi, Italia 15.38,3.

Korkeus. 1. Eero Saarikoski 170, 2. Gaumont, Ranska 170, 3. Kilger, Länsi-Saksa 170.

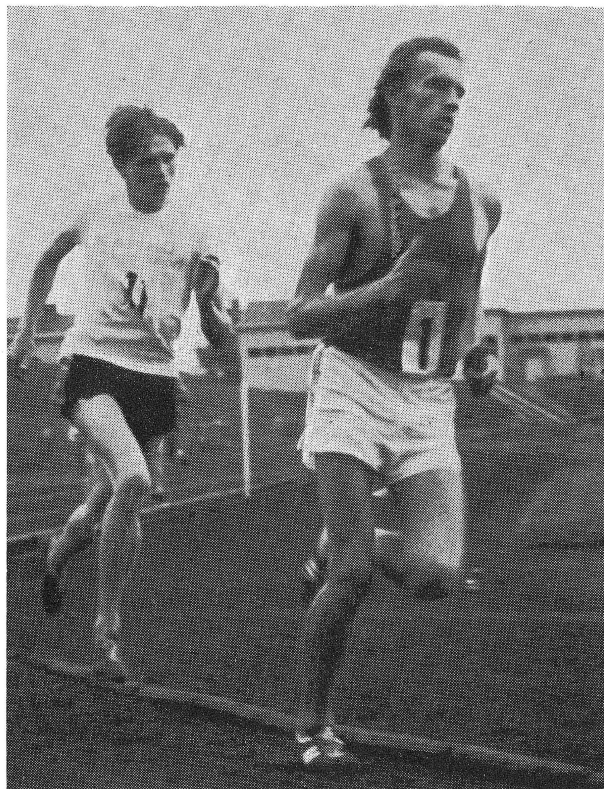
Pituus. 1. Vesa Hannu 719, 2. Eero Saarikoski 648, 3. Gaumont, Ranska 648, 4. Kilger, Länsi-Saksa.

taisi paria päivää aikaisemmin päättynyt matka painaa Vesa Hannuakin. Eero poti kipeätä kantapäätä ja jäi sen vuoksi pois mm. korkeudesta ja keihästä, mikä tiesi varmasti yhden, ehkä toisenkin mestaruuden menetystä. Kolmiloikkaakin Eero yritti vain kerran ja saatuaan heti voittoon riittävän tuloksen, jätti kesken. Sitten Eero ylätti voittamalla 400 metriä ja lisäksi hyvällä ajalla. 51,9 oli Eeron lukema. Siitä on vain tasan 1 sek. Suomen ennätykseen.

Tapio Laine on varmasti päässyt elämänsä kuntoon, liekö syynä pu-nertava parta ja viikset, jotka Tapio on viimein saanut kasvatetuksi. Tapio kertoikin juosseensa 100 m. ennätyksensä 11,3 ja pituudessa yli 7 m, joku yliastuttu hyppy oli kuulemma ulottunut aivan maailmanennätyslukemiin.

Seuraava koitos pojillamme on sitten PM-kisoissa.

J. N.

Nykyinen ja tuleva mestari (?) vauhdissa. 1500 metrin viimeinen kierros on alkanut ja vain nuori Kauko Pekkala on maailmanennätysmies Timo Karvosen kannoilla.

Parhaana keskimatkain juoksijana Timo Karvonen sai vastaanottaa entisen mestarijuoksijan Paavo Niinikankaan lahjoittaman kunniapalkinnon, jonka luovutti SKUL:n puheenjohtaja Urho Lehtimäki.

Ei ennätyksiä, mutta hyviä kilpailuja

Yleisurheilumestaruuskisat Hämeenlinnassa elokuun 7—8 päivinä poikkesivat parista kolmesta edellisistä kisoista sikäli ettei yhtään uutta ennätystä tehty. Voisi ehkä tästä päätellä huippujen madaltuneen ja tason laskeneen. Se tuskin oli syynä, ennätykset oli tehty aikaisemmin ja nyt oli meneillään latautumisvaihe PM-kisoihin. Tason laskua, osanottajakatoa oli todettavissa vain nuorten heittolajeissa. 14 lajissa tehtiin parempi tulos kuin edellisena vuotena, toisaalta oli 11 heikompa voittotulosta. Mutta esim. 200 metrillä viime vuoden hopeamies olisi nyt jäänyt seitsemänneksi.

Timo Karvonen hallitsi ylivoimaiseen tapaan matkat 800 — 1500 — 5000, vaikka ei ollut parhaassa kunnossaan. Pieni vilustuminen Pariisin matkalta haittasi ja tietysti matka sinänsä.

Parhaista tuloksista vastasivat Vesa Hannu pituudessa 698 ja Eero

Saarikoski kolmiloikassa 14,35. Saarikoski aristeli kantapäätänsä ja tyytyi yhteen hyppyyn. Siksi hän myöskin keskittyi juoksulajeihin, ahdisteltuaan ankarasti 200 metrillä Hannua ja Tapio Lainetta, hän voitti 400 metriä hyvällä ajalla 51,9.

Rauno Rantanen pommitteli kuulassa ennätystään jääden kuitenkin 11 sentin päähän. Kiekossa Ossi Ottela oli samalla asialla, mutta Viitalan ennätys säilyi vielä 40 sentin turvin. Ottela ja nyt epäonnistunut Pirttilä tuumivat, että ennätyksen päivät ovat kyllä luetut: PM-kisoissa nähdään.

Nuorten lajeissa Kauko Pekkala iski nimensä lautaan, voitettuaan nuorten 1000 metrin hän yllätti riippumalla 1500 metrillä Timo Karvosen vauhdissa. Loppuaika 4.08,4 on kovaa valuuttaa muuallakin 17 vuotisten keskuudessa.

Kilpailujen jälkeen valittiin PM-kisoihin seuraava joukkue: Vesa Hannu, 100 m. ja pituus, Tapio Lai-

ne, 100 m. ja pituus, Seppo Ylivaari 100 m. (varalle), Eero Saarikoski 400 m., keihäs ja 3-loikka, Aimo Hiekkänen, 400 m. Markku Ventelä, 400 m. Timo Karvonen, 1500 m. ja 5000 m. Kauko Hökkä, 1500 m. ja 5000 m. Kauko Pekkala, 1500 m. Pauli Savolainen, 5000 m. Kalevi Alajoki, 3-loikka ja korkeus, Rauno Rantanen, kuula ja kiekko, Ossi Ottela, kuula ja kiekko, Matti Pirttilä, kiekko, Hannu Siltanen, keihäs, Simo Kujala, keihäs ja Alf Ekström seiväs. Joukkueen johtajana toimii Urho Lehtimäki ja huoltajana Erkki Keski-Levijoki.

Tulokset:

100 m naiset

1) Maire Onatsu Turun Valpas 15,0, 2) Arja Saunamäki, Vaasan Wellas 16,4.

Kiekonheitto, naiset

1) Marja Kulmala, Jyväskylän Jalo 25,96.

Hiljaiseloa ja silmäpeliä kentällä. Nurmikolla rentoutuvat Tapio Laine ja Vesa Hannu, parin metrin päässä näillä tytöillä on oma ryhmänsä. Vas. Anja-Riitta Liimatainen, Marja Kulmala ja Arja Saunamäki.

Kuulantyöntö, nuoret

1) Jari Kuusinen, Turun Valpas 12,35, 2) Boris Lindberg, Pietarsaaren Pellas 10,88.

800 m, yleinen

1) Timo Karvonen, Kuopion Kunto 1.59,0, 2) Markku Ventelä, Vaasan Wellas 2.03,0, 3) Kauko Kekäläinen, Kuopion Kunto 2.06,0, 4) Olli Lehti, Helsingin Hero 2.06,3, 5) Erkki Paavola, Hämeenlinnan Häli 2.16,0.

Korkeushyppy, yleinen

1) Antti Hiekkänen, Jyväskylän Jalo 160, 2) Heikki Lind, Helsingin Hero 160, 3) Alf Ekström, Helsingin Hero 160, 4) Markku Lattu, Turun Valpas 160.

1000 m, nuoret

1) Kauko Pekkala, Oulun Ryhti 2.44,2, 2) Kari Saarikoski, Vaasan Wellas 2.45,0, 3) Pentti Talman, Oulun Ryhti 2.51,8, 4) Aki Sironen, Turun Valpas 3.02,5.

Kuulantyöntö, yleinen

1) Rauno Rantanen, Tampereen KU 14,54, 2) Ossi Ottela, Hämeenlinnan Häli 13,24, 3) Olavi Kaisanlahti, Turun Valpas 12,88, 4) Matti Pirttilä, Turun Valpas 12,22, 5) Raimo Siiskonen, Jyväskylän Jalo 11,66, 6) Simo Kujala, Turun Valpas 11,43.

Pituushyppy, yleinen

1) Vesa Hannu, Vaasan Wellas 6,98, 2) Tapio Laine, Jyväskylän Jalo 6,64, 3) Åke Nabb, Vaasan Wellas 6,14, 4) Sakari Kujala, Turun Valpas 5,79.

200 m juoksu

1) Vesa Hannu, Vaasan Wellas 23,2, 2) Tapio Laine, Jyväskylän Ja-

lo 23,3, 3) Eero Saarikoski, Vaasan Wellas 23,3, 4) Aimo Hiekkänen, Jyväskylän Jalo 24,7, 5) Åke Uusimäki, Vaasan Wellas 24,8, 6) Seppo Ylivaari, Vaasan Wellas 24,9.

Korkeushyppy, naiset

1) Arja Saunamäki, Vaasan Wellas 115, 2) Anja-R. Liimatainen, Jyväskylän Jalo 110, 3) Marja Kulmala, Jyväskylän Jalo 110.

5000 m juoksu

1) Timo Karvonen, Kuopion Kunto 15,35,8, 2) Kauko Hökkä, Oulun Ryhti 15,57,4, 3) Kari Saarikoski, Vaasan Wellas 16,41,0, 4) Kauko Kekäläinen, Kuopion Kunto 17,39,6.

Kiekonheitto, yleinen

1) Ossi Ottela, Hämeenlinnan Häli 37,85, 2) Tauno Tiirikka, Lahden KU 35,24, 3) Raimo Siiskonen, Jyväskylän Jalo 35,18, 4) Matti Pirttilä, Turun Valpas 34,98, 5) Rauno Rantanen, Tampereen KU 34,02, 6) Olavi Kaisanlahti, Turun Valpas 32,59, 7) Keijo Jokikokko, Oulun Ryhti 29,62.

Kiekonheitto, nuoret

1) Hannu Siltanen, Tampereen KU 34,42.

4x100 m viesti

1) Vaasan Wellas A 45,9, 2) Jyväskylän Jalo 48,2, 3) Turun Valpas 48,5, 4) Vaasan Wellas B 48,6.

100 m, I. erä

1) Jorma Saarijärvi, Vaasan Wellas 14,9, 2) Vesa Hannu, Vaasan Wellas 15,0, 3) Tapio Laine, Jyväskylän Jalo 15,0.

100 m, II. erä

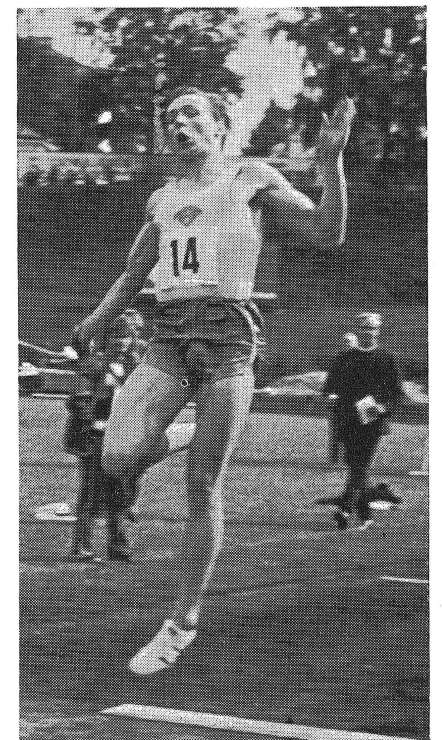
1) Seppo Ylivaari, Vaasan Wellas 12,2, 2) Aimo Hiekkänen, Jyväskylän Jalo 12,7, 3) Åke Nabb, Vaasan Wellas 12,8, 4) Eero Keski-Levijoki, Turun Valpas 13,2.

100 m juoksu, nuoret

1) Åke Uusimäki, Vaasan Wellas 12,6, 2) Markku Lattu, Turun Valpas 12,8.

Kolmiloikka

1) Eero Saarikoski, Vaasan Wellas 14,35, 2) Kalevi Alajoki, Turun Valpas 13,39, 3) Åke Nabb, Vaasan Wellas 11,81, 4) Pentti Talman, Oulun Ryhti 11,75.

Vesa Hannu lennossa

KILPAILUKUTSU

Suomen Kuurojen Urheiluliiton nuorten yleisurheilumestaruuskilpailut järjestetään syyskuun 25—26 päivinä Harjun urheilukentällä alkaen molempina päivinä klo 13.

Kilpailulajit:

Pojat: 18 v. 100 m, 800 m, 3000 m, pituus, korkeus, kuula ja keihäs.
16 v. 100 m, 400 m, 1500 m, pituus, korkeus, kuula ja keihäs.
14 v. 100 m, 300 m, 1000 m, pituus, korkeus, kuula ja keihäs.

Tytöt: 18 v. kolmiottelu, 100 m, pituus ja kuula.
16 v. » 100 m, pituus ja kuula.
14 v. » 60 m, pituus ja pallonheitto.

Ilmoittautumiset on lähetettävä syyskuun 19 päivään mennessä os.: Seppo Laukkanen, Kangasvuorentie 1 B 17, Jyväskylä.

Koulupaikkakunnilla toimivat seurat, järjestää nuorille jäsenille ja kuurojenkoululaisille karsintakilpailut yhteistoiminnassa kuurojenkoulujen kanssa.

Urheiluterveisin

Jyväskylän Jalo r.y.

Keihäänheitto, nuoret

1) Hannu Siltanen, Tampereen KU 49.08, 2) Kalevi Alajoki, Turun Valpas 48.09, 3) Jari Kuusinen, Turun Valpas 46.69, 4) Jorma Tarvonen, Vaasan Wellas 44.62, 5) Boris Lindberg, Pietarsaaren Pellas 42.03.

400 m juoksu

1) Eero Saarikoski, Vaasan Wellas 51.9, 2) Aimo Hiekkanen, Jyväskylän Jalo 52.8, 3) Markku Ventelä, Vaasan Wellas 53.0.

1500 m juoksu

1) Timo Karvonen, Kuopion Kunto 4.05.4, 2) Kauko Pekkala, Oulun Ryhti 4.08.4, 3) Kauko Hökkä, Oulun Ryhti 4.12.9, 4) Kari Saarikoski, Vaasan Wellas 4.23.0, 5) Kauko Kekäläinen, Kuopion Kunto 4.24.8, 6) Pentti Talman, Oulun Ryhti 4.34.2, 7) Aki Sironen, Turun Valpas 4.52.0, 8) Erkki Paavola, Hämeenlinnan Häli.

Kuulantäyöntö, naiset

1) Marja Kulmala, Jyväskylän Jalo 8.98, 2) Arja Saunamäki, Vaasan Wellas 8.12, 3) Anja-R. Liimatainen, Jyväsk. Jalo 7.14.

100 m juoksu, loppukilpailu

1) Vesa Hannu, Vaasan Wellas 11.6, 2) Tapio Laine, Jyväskylän Jalo 12.0, 3) Seppo Ylivaarvi, Vaasan Wellas 12.0, 4) Ake Nabb, Vaasan

Wellas 12.9, 5) Jorma Saarijärvi, Vaasan Wellas 13.0.

Pituushyppy, nuoret

1) Kalevi Alajoki, Turun Valpas 6.11, 2) Ake Uusimäki, Vaasan Wellas 5.81, 3) Markku Lattu, Turun Valpas 5.57, 4) Hannu Siltanen, Tampereen KU 5.56.

Pituushyppy, naiset

1) Arja Saunamäki, Vaasan Wellas 3.96, 2) Anja-R. Liimatainen, Jyväsk. Jalo 3.73, 3) Marja Kulmala, Jyväskylän Jalo 3.66.

Keihäänheitto, yleinen

1) Simo Kujala, Turun Valpas 53.77, 2) Keijo Jokikokko, Oulun Ryhti 49.36, 3) Raimo Siiskonen, Jyväskylän Jalo 47.86, 4) Eero Keski-Levijoki, Turun Valpas 43.16, 5) Into Mäkinen, Turun Valpas 41.70.

Ruotsalaisviesti

1) Vaasan Wellas A 2.05.2, 2) Jyväskylän Jalo 2.14.4, 3) Oulun Ryhti 2.15.8, 4) Vaasan Wellas B 2.16.8, 5) Turun Valpas 2.20.9.

Seiväshyppy, yleinen

1) Alf Ekström, Helsingin Hero 290, 2) Jorma Tarvonen, Vaasan Wellas 29, 3) Boris Lindberg, Pietarsaaren Pellas 270, 4) Erkki Engvist, Lahden Ku 250.

Kultaseppä Boris Ström luovuttaa kiertopokaalin Wellaksen puheenjohtajalle Heino Niemelälle.

STRÖMIN POKAALI LOPULLISESTI WELLAKSEN

Yleisurheilumestaruuskilpailuissa seurat kilpailivat kultaseppä Boris Strömin lahjoittamasta kiertopokaalista, johon Vaasan Wellas oli kahdesti saanut kiinnityksen. Pokaalkilpailussa huomioitiin kunkin seuran kohdalla kolmen parhaan urheilijan tulos, sääntönä oli myös jokaisen kohdalla eri lajit. Odotusti Vaasan Wellaksen pojat kokosivat jälleen eniten pisteitä ja pokaali joutui lopullisesti Wellaksen kaappiin.

Tulokset:

1. Vaasan Wellas

Vesa Hannu pituush. 816
Eero Saarikoski kolmil. 815
Markku Ventelä 800 m. j. 698
2329

2. Oulun Ryhti

Kauko Pekkala 1500 m. j. 748
Kauko Hökkä 5000 m. j. 721
Keijo Jokikokko keihäänh. ... 624

2093

3. Jyväskylän Jalo

Tapio Laine pituush. 744
Aimo Hiekkanen 400 m. j. 687
Maija Kulmala kuula 635
2066

4. Turun Valpas

Kalevi Alajoki kolmil. 717
Simo Kujala keihäänh. 683
Olavi Kaisanlahti kuula 657
2057

URHEILULIITON TIEDOTUKSIA

Nuorten yleisurheilumestaruuskilpailut vuosina 1972 ja 1973 ovat seurojen haettavina.

Kilpailut on järjestettävä syyskuun aikana ja sisältyy kilpailuohjelmaan seuraavat sarjat ja lajit:

Pojat

18 v. 100 m, 800 m, 3000 m, pituus, korkeus, kuula ja keihäs.
16 v. 100 m, 400 m, 1500 m, pituus, korkeus, kuula ja keihäs.
14 v. 100 m, 300 m, 1000 m, pituus, korkeus, kuula ja keihäs.

Tytöt

18 v. kolmiottelu, 100 m, pituus ja kuula.
16 v. kolmiottelu, 100 m, pituus ja kuula.
14 v. kolmiottelu, 60 m, pituus ja pallonheitto.

Hakemukset on lähetettävä liiton toimistoon marraskuun 30 päivään mennessä.

Koripallomestaruussarja pelataan kuluvaan vuoden lokakuusta ensi vuoden huhtikuuhun. Seurojen, jotka haluavat osallistua sarjaan, on ilmoittauduttava liiton toimistoon syyskuun 20 päivään mennessä.

Suomen Kuurojen Urheiluliitto r.y.
Lokero 62, Hämeenlinna.

KILPAILUKUTSUJA

Kansalliset yleisurheilukilpailut järjestetään syyskuun 18 päivänä klo 13 Turun Urheilupuistossa.

Lajit: 100 m, 400 m, 3000 m, korkeus, pituus, kuula, kiekko, keihäs, nuorten 100 m ja 1000 m.

Ilmoittautumiset on lähetettävä 13.9. mennessä os: Turun Valpas, Henrikinkatu 4 b, 20500 Turku 50.

Kansalliset suunnistuskilpailut järjestetään Turun lähimaastossa syyskuun 19 päivänä. Kokoontuminen Turun Kuurojentalossa kilpailupäivän aamuna klo 9.

Sarjat: M-1 8 km
M35 6 »
M20 6 »
N 3 »

Kartta 1:25 000.
Ilmoittautumiset 15.9. mennessä yllämainitulla osoitteella.

Urheiluterveisin
Turun Valpas r.y.

Kuurojen Urheiluliiton liittovaltuuston

kokouksessa Hämeenlinnassa elokuun 7 päivänä valittiin valtuuston puheenjohtajaksi Erkki Yli-Petäys Turusta. Kokouksen sihteerinä toimi Martti Lankonen Porista.

Erovuorossa olevien liittojohtokunnan jäsenistä valittiin Jarmo Narmala edelleen sekä uutena jäsenenä Erkki Keski-Levijoki. Varajäseneksi valittiin Erkki Yli-Petäys.

Liiton mestaruuskilpailujen järjestämisoikeudet vuodelle 1973 myönnettiin seuraavasti:

Yleisurheilu — Tampereen Kuurot Urheilijat.

Hiihto — Oulun Ryhti.

Maastojuoksu — Vaasan Wellas

Pöytätennis — Hämeenlinnan Häli.

Suunnistus — Turun Valpas.

Turun Valppaan esityksestä päätettiin suositella liittojohtokunnalle, että ulkomaisille kilpailumatkoille valitaan mahdollisuuksien mukaan huoltotehtäviin ansioituneita seura-toimihenkilöitä.

Turun Valppaan esitettyä, että liiton on avustettava seuroja kuurojen- ja ammattikoululaisten kilpailumatkojen matka- ja majoituskuluissa, hyväksyttiin toiminnanjohtajan ilmoitus, että liitto on pyrkimässä saamaan ko. tarkoitukseen varoja kouluhallituksen stipendirahastoista.

Turun Valppaan esitys ikärajojen asettamiseksi maastojuoksumestaruuskilpailuihin hyväksyttiin ja liittojohtokunnalle annettiin valtuu-

det lisätä maastojuoksumestaruuskilpailuihin poikien ja tyttöjen sarjoja.

Tampereen KU:n ehdotukseen koripallomestaruuskilpailujen muuttamiseksi sarjaksi, joka pelattaisiin syksystä kevääseen todettiin, että liittovaltuusto oli jo v. 1969 kokouksessaan Tampereella tehnyt vastavan päätöksen ja sarja aloitetaan kuluvaan vuoden syksyllä.

Hämeenlinnan Hälin ehdotuksesta päätettiin suunnistusmestaruuskilpailuohjelmaan lisätä viestisuunnistus 3-miehisille joukkueille, joukkueiden lukumäärän ollessa kunkin osallistuvan seuran kohdalla avoin. Viestisuunnistus otetaan ohjelmaan seuraavissa mestaruuskilpailuissa Mikkeliissä.

Hyväksyttiin toimintakilpailun pistelaskuperusteet ja vahvistettiin seurojen luokittelu v. 1971 tapahtuvaksi seuraavien perustein:

150 toimintapistettä = I luokka, oikeus järjestää kaikkia kilpailuja.

50 toimintapistettä = II luokka, oikeus järjestää SKUL:n mestaruuskilpailuja paitsi yleisurheilumestaruuskilpailuja sekä kaikkia muita kilpailuja.

49 toimintapistettä tai vähemmän = III luokka, oikeus järjestää kansallisia kilpailuja ja seuraotteluja.

Liittotoimikunnan esityksestä päätettiin, että nuorten yleisurheilumestaruuskilpailut v. 1972 ja 1973 ovat seurojen haettavina 30.11. 1971 saakka, jonka jälkeen liittojohtokunta myöntää järjestämisoikeudet tehtyjen hakemusten perusteella.

Toimintakilpailun lopputulokset v. 1970

Seura	Jäs.m.	Kilp. järj.	Urh. luokk.	Kilp. matkat	Yht. pist.	Luokka
Helsingin Hero	162	171	53	43	267	I
Hämeenlinnan Häli ..	38	194	47	42	283	I
Jyväskylän Jalo	118	46	49	75	170	I
Kokkolan Kiri	21	5	—	3	8	III
Kuopion Kunto	26	6	25	6	37	III
Kym.laaks. Tähti ..	38	6	—	—	6	III
Lahden KU	43	17	20	19	56	II
Mikkelin KU	30	21	10	5	36	III
Oulun Ryhti	48	14	11	8	33	III
Pietrs. Pellas	20	5	—	2	7	III
Porin KU	37	6	—	—	6	III
SKAS	21	24	65	12	101	I
Tampereen KU	51	72	30	96	198	I
Turun Valpas	128	129	68	53	250	I
Vaasan Wellas	60	42	56	61	159	I

Kongressen i Paris

Dövas världsförbund höll sin femte kongress i Paris under månads-skiftet juli-augusti. UNESCOs högkvarter var platsen.

Deltagarna, både döva och hörande, kom från hela världen. Vilket satte en internationell prägel på det hela.

Under det generalplenum som hölls i samband med kongressen, framkom kritik mot förbundet för dålig information, fattades beslutet om följande kongress som skall hållas 1975 i Washington, valdes ny styrelse för följande fyraårsperiod och gjordes endel initiativ som skall genomföras för att effektivisera verksamheten.

Kongressen arbetade i tolv olika sektioner, de behandlade medicinvetenskapen, pedagogiken, psykologin, yrkesrehabiliteringen, det internationella teckenspråket, sociala frågor, konst och kultur, utvecklingsländerna, idrotten, döva barns föräldrar, religionsfrågor och dem som blivit senare döva. Eftersom sektionerna sammanträdde samti-

dikt, kunde man följa med bara två möten ordentligt. Det fanns många referat och diskussionerna var livliga. Man kunde få endel av referaten i skrift men många av dem var bara på franska.

Simultantolkningen till engelska och franska var väl ordnad, men tolkningen till teckenspråket var slumpartad. Det var mest hörande därför som deltog i sektionernas arbete också denna gång. Varje sektion utarbetade propositioner, som behandlades den sista dagen på generalplenomet. Formen för det hela fungerade som väntat. Det finns skäl att återkomma till resultatet i andra sammanhang.

Kongressens sociala och kulturella program var vidlyftigt. Deltagarna kunde på kvällarna följa med pantomim-, folkdans- och teaterframföranden från olika länder. Dessutom var olika sightseeingturer ordnade, man fick bekanta sig med Paris sevärdheter. Sammanlagt 24 filmer visades, som behandlade dövas problem. Man hade ordnat utställning av döva konstnärers

alster runt om i världen samt tävlingar i korgboll och friidrott. Finland gjorde en fin insats i den senare, fyra segrar. Man hade ordnat gudstjänster för olika trosbekännelser samt två gemensamma fester.

Man kan säga att i det stora hela hade arrangörerna gjort sig mycken möda. Allting fungerade helt lyckligt i huvudsak, det förekom vissa detaljer som gav mycket övrigt att önska.

Meningen med en sådan kongress är delvis att man i de vetenskapliga sektionerna får utbyta erfarenheter, finna på lösningar och genom resolutioner påverka utvecklingen i olika länder och delvis att genom kulturprogrammen ge möjlighet till sammanträffanden och tillfälle att få se olika framträdanden, få utbyta åsikter och få nya intryck. Vi återkommer till detta senare. Här vid detta tillfälle må sägas att kongressen i Paris påverkade deltagarna på ett positivt sätt och förmedlade nya och stimulerande intryck.

R. Savisaari

Tal- och läppavläsningundervisning

Döva har nu möjlighet att få av staten ordnad invalidvård i form av tal- och läppavläsningsundervisning. Ansökan bör skrivas på blankett för invalidvård, som man får av socialnämnden. Till blanketten skall bifogas läkarutlåtande och utlåtande om läraren som ger undervisningen. Socialnämnden skickar ansökan vidare till socialstyrelsen.

Det finns en lista över av medicinalstyrelsen godkända tallärare, som är medlemmar i talterapeutförbundet i Finland (Suomen Puhe-terapeuttiliitto). Om någon i behov av undervisning känner på sin

ort någon tallärare, vars namn inte återfinns på listan, kan man i sin ansökan tillägga lärarens namn, yrke och möjligen födelseår. Socialstyrelsen skaffar då läraren tillåtelse utser honom eller henne till tallärare. Medicinalstyrelsen undersöker lärarens skolning och kompetens som tallärare och ger sedan sitt godkännande.

Förteckningen över lärare som är medlemmar i talterapeutiska förbundet finns på finska sidan. Här följer några namn som kan passa svensktalande döva med behov av talundervisning.

Östen Engström, Ekenäs seminarium.

Magdalena Rönnberg, tel. 481 652. Universitets Öronklinik, Helsingfors.

Hagar Sjövall, tel. 501 858. Folkhälsan. Helsingfors.

Det hindrar ju inte att svensktalande döva kan vända sig också till finsktalande terapeuter som enligt listan bor på samma ort som den döve. Be alltså att få från socialnämnden denna blankett angående invalidvård.

Att anpassa eller anpassas

Sedan den tiden man börjat hjälpa hörselskadade har man bemödat sig om att försöka anpassa dem efter den normala hörande miljön så mycket som möjligt.

Vårt samhälle är nuförtiden mer komplicerat än någonsin och på anpassningen och fostrandet ställs stora krav. Man medger allmänt att under nuvarande system är den dövas förmåga att tillägna sig mycket svag. Samtidigt med den växande välfärden har en mängd mångsidiga och andliga behov blivit tillgängliga för alla, men de döva när dem inte. Man har påstått att om den döve vill anpassa sig efter den normala hörande miljön, blir han delaktig av uppfyllelsen av sina behov.

De döva utgör en grupp som hela livet genom behöver rehabilitering. Den döve är inte »färdig» i och med att han avslutat sin skola.

Nu när vårt skolsystem står inför stora omorganisationer, planerar man också en förnyelse av medborgarskolorna. Man föreslår att de delvis skall fogas till foster- och skolverksamheten för att ge mångsidigare och vidsträcktare möjligheter till studier. Men vid planeringen av de dövas rehabilitering har man inte funnit det viktigt bereda dem en liknande fortsättningsutbildning. Omgivningen fordrar att döva skall anpassa sig, men ger dem inga möjligheter att korrigera de brister handikappet tillfogat dem. De mest brännande bristerna är tal- och språkbehandlingen för att inte tala om andra viktiga ämnen de behöver förkovra sig i.

Vi döva anstränger oss själva. Vi bygger kurscentrum och hoppas att den skall fungera som medborgarinstitut hela året om. Inte vet vi varifrån vi får medlen till det. Det är samhällets skyldighet att stöda en sådan verksamhet. Eller måste den döve betala själv för sitt handikapp för att kunna uppfylla omgivningens krav på anpassning?

Vårt samhälle består av individer och olika slags sammanslutningar. Sociologin har forskat i dess vanor och bruk, har kullkastat många fördomar och framkallat bättre villkor för det.

Döva bildar en liten men inte

betydelselös minoritet, som man inte ansett vara värd någon undersökning i sociologisk mening. Hörselskadade delas upp i grupper, beroende på skadans art och den ålder då dövheten inträtt. Det vore skäl att studera döva också som sammanslutning.

Den första dövsammanslutning man känner är den som dövskolans grundare, l'Epée, upptäckte. Döva strövade omkring på Paris gator och tecknade med varandra. Man har gjort framsteg sedan den tiden och metoder har uppfunnits som hjälper de hörselskadade. Man har t.o.m. försökt göra »bättre» människor av dem genom att försöka rycka upp teckenspråket med roten. När vi nu ser på döva runt om i världen, kan vi konstatera att tecknandet absolut inte har avtagit utan tvärtom ökat i bruk. Och de döva finner sin största tillfredsställelse i att träffa andra döva, som de kan umgås med tack vare teckenspråket.

Döva är verksamma i dövföreningen. Den verksamheten har man inte alltid betraktat med blida ögon. Man har kallat det att isolera sig. Men var skall den döve utvecklas? I dövföreningarna pågår kultur- och idrottsverksamhet, studier och självständigt aktion. Om man uppskattar andra handikappgruppers motsvarande verksamhet, varför kallar man de dövas interna verksamhet för isolering? Samhället borde tacka dövföreningarna, utan dem skulle det ha mycket mera svårigheter och problem med döva.

Man tror allmänt att om den döve är hemma som barn, får gå i skola med normala hörande barn, då saknar han inte andra döva. De har levt hela livet med hörande och vet ingenting om andra döva. De har ett gott språk och talar ofta tydligt och har ett glatt lynne. Man skulle tro att de hjälpts till anpassning i de hörandes miljö. — Men så här säger de efter att första gången ha sett andra döva: Man blir skrämmd när man ser dessa underliga gestikulerande människor, men sedan. Jag var ensam och uttråkad, jag kände mig vara utanför allting. Nu när jag träffat andra döva är mitt liv fyllt av händelser och det har fått innehåll. Också

de hörandes värld känns nu mera uthärdligt för mig, jag vet att många av mitt slag lever som jag. De andra döva lärde mig att anpassa mig.

Det finns döva som inte vill leva bland andra döva. Men för att förstå deras svårigheter måste man veta vilka följder miljöns fordringar och fostringsmetoder har på den döves personlighet.

De som lever i de dövas gemenskap vet att man kan dela döva i anpassbara och icke anpassbara individer, oberoende på graden av handikappet och den ålder dövheten börjat.

Kännetecknen för dem som inte anpassat sig är: De skäms för sitt handikapp, föraktar sina tecknande kamrater, skryter över att de kan tala med de hörande, tror sig därmed tillhöra de »bättre» människorna. Man får inte teckna, inte vara i dövföreningen. Några som behärskar språket kan »försvinna» in i hörandes gemenskap. Frågar man dem varför, säger de: Allt deras (dövas) bestyr är så betydelselöst, det är förnedrande att umgås med dem.

Majoriteten av döva, till dem hör de som har ett svagt språk, har inte funnit sin plats. De vill inte vara döva men kan inte vara hörande. De hörande tycker i alla fall att de tillhör de anpassbara, därför att de håller sig till normalt hörande, trots de svåra kommunikationsbesvären.

Först uppmanade man de döva att uppsöka hörande och tala mycket med dem. Men de fann aldrig människor att tala mycket med. Bara mor och tant därhemma räcker inte. — Ibland växlar den hörande ett ord eller två, glömmar sedan bort den döve eller orkar inte upprepa det så trevliga samtalet som just pågått. Och en döv med svagt språk uppfattar inte heller så lätt idén med det. Skulle en normal människa vara nöjd med en så ytlig kommunikation?

Nästan alla döva känner till detta. Och när man understryker att den döve är mindervärdig och den hörande överlägsen, då leder man den döve in i ett tomt liv.

Men dessa döva har också sina kontraster. De som är stolta över sin ställning som döv människa eller som inte tycker att det är något märkvärdigt med det. De ser på

sitt handikapp som något naturligt. Men i undersökningar har man velat ta fram detta faktum att personligheten utsätts för skador på grund av hörselskadan.

Det finns undersökningar som påstår att hörselskadan framkallar sinnessjukdom, som ibland förekommer. Om den döve lider av störningar, är misstänksam, har förföljesemani, är starkt aggressiv, då beror det på hörselskadan. Man tar inte i betraktande miljöns påverkan. Numera medger man att en andligt störd människa ofta är en produkt av en sjuklig omgivning.

Nästan alla döva har erfarenheter från sin barndom, hur grymma normala barn kan vara i sitt oförstånd. Men de normala hörande människorna är inte ett dugg bättre. Deras kunskap om döva är lika bristfällig. De förväntar sig över att en människa inte kan tala och skriva rätt och beslutar då att en sådan »stollig» person inte skall tas på allvar. En kännande människa känner nog på sig att den andra är nedlåtande eller likgiltig, men visar det inte.

Det behövs en uppmjukning i tänkesättet och information överallt. Omgivningen skall lära sig att bemöta den hörselskadade på rätt sätt om man vill att han skall anpassa sig.

Viktigt är då att inverka på omgivningen och uppfostrarna. Om de anser att dövhet är en olycka, att människan är då mindre nyttig, då då pålägger de dem en börda som tynger och gör anpassningen svårare. Det är få som övervinner den inställningen och växer vidare helt oberoende.

De som har en liten hörselskadad unge tänker kanske att mitt lilla söta barn skall inte bli en vanlig döv. Man väntar och hoppas på underverk. Men man måste se sanningen som den är. Barnet växer inte upp och blir likt en hörande. Det växer upp och blir en behaglig, trevlig, hurtig och modig döv människa. Man måste ge det, förutom en kärleksfull omvårdnad, också respekt och aktning. Man måste engång för alla kasta över bord inställningen att handikappet är en börda. Vill ni lära barnet att det besitter en värdefull tillgång trots sitt handikapp.

SPORT

Inga rekord – men goda tävlingar

Mästerskapstävlingarna i friidrott i Tavastehus 7–8 augusti skilde sig från de senaste tävlingarna med att inga rekord uppnåddes. Man kunde därför dra den slutsatsen att topparna börjat utjämnas och nivån sjunkit. Knappast ligger orsaken här, rekorden har gjorts tidigare och nu gällde det uppladdning inför NM-tävlingarna. Nivånsänkningen och minskningen av deltagare kunde upptäckas endast i de ungas kastgrenar. I 14 grenar gjorde man bättre resultat än förra året, däremot gav 11 svagare segerresultat. Men vid 200 m t.ex. skulle förra årets silvermedaljör nu ha blivit sjunde.

Timo Karvonen behärskade på sitt suveräna sätt alla sträckor 800 – 1500 – 5000. Ändå var han inte vid bästa kondition. En liten förkylning efter Parisresan, utom den sedvanliga reströttheten naturligtvis.

Vesa Hannu stod för de bästa resultaten, 698 i längd och Eero Saarikoski 14,35 i tresteg. Saarikoski hade en öm hül, han nöjde sig med ett hopp. Därför koncentrerade han sig också på löpningarna och hotade allvarligt Hannu och Tapio Laine på 200 m, han vann 400 m med goda tiden 51,9.

Vad förlorar en människa genom att godta de döva? Eller med att lära sig teckenspråket? En helt ny värld öppnas, en intressant värld. Man lär något nytt om människan, lär känna äkta och humoristiska människor och lär sig att behärska det näst trevligaste språket i världen – teckenspråket.

De som känner för de hörselskadade och som står i ansvar för dem, vill vara goda och ge döva vad de tror att de skall ha. Det är en lätt sak att vara god. Svårare är det att vara rättvis och erkänna: det som de döva säger sig behöva, endast det är rätt och bra.

Anpassningens väg förefaller att vara mycket svår, men meningen med svårigheter är att de skall övervinnas.

Liisa Kauppinen.

Rauno Rantanen försökte underminera sitt rekord i kula men måste stanna på 11 cm avstånd. Ossi Ottela försökte detsamma på diskus men Viitalas rekord höll ännu med trygga 40 cm. Ottela och Pirttilä, som nu misslyckades, reflekterade över att rekordens tid nu är förbi: vi får se under NM-tävlingarna.

Bland juniorerna slog Kauko Pekkala in sitt namn i längderna, efter att ha vunnit juniorernas 1000 m hängde han helt överraskande med i farten hos Timo Karvonen på 1500 m. Sluttid 4.08,4 är hård valuta även i andra sammanhang bland sjuttonåringar.

Efter tävlingarna valdes följande lag till NM-tävlingarna: Vesa Hannu, 100 m och längd, Tapio Laine, 100 m och längd, Seppo Ylivaari 100 m (reserv), Eero Saarikoski 400 m, spjut och tresteg, Aimo Hiekanen 400 m, Markku Ventelä 400 m, Timo Karvonen 1500 m och 5000 m, Kauko Hökkä 1500 m och 5000 m, Kauko Pekkala 1500 m, Pauli Savolainen 5000 m, Kalevi Alajoki tresteg och höjd, Rauno Rantanen kula och diskus, Ossi Ottela kula och diskus, Matti Pirttilä diskus, Hannu Siltanen spjut, Simo Kujala spjut och Alf Ekström stav. Ledare för laget är Urho Lehtimäki och manager Erkki Keski-Levijoki.

Resultaten för ovan nämnda tävlingar ser ni på finska sidan.

Dövas idrottsförbunds förbundsdelegation

valde vid sitt möte i Tavastehus 7 augusti Erkki Yli-Petäys, Åbo till delegationens ordförande. Mötets sekreterare var Martti Lankonen, Björneborg.

I tur att avgå var förbundsstyrelsemedlemmen Jarmo Narmala, som återvaldes och ny medlem blev Erkki Keski-Levijoki. Erkki Yli-Petäys valdes till suppleant.

Rättighet att arrangera förbundets mästerskapstävlingar år 1973 gavs till:

Friidrott — Tampereen Kuurot Urheilijat.

Skidning — Oulun Ryhti.

Terränglöpning — Vaasan Wellas.

Bordstennis — Hämeenlinnan

Häli.

Orientering — Turun Valpas.

Man beslöt på förslag av Valpas, Åbo, framställa för förbundsstyrelsen, att manageruppgifterna under utländska tävlingsfärder skall om möjligt skötas av meriterade klubbfunktionärer.

Efter att Valpas, Åbo, framställt att förbundet borde understöda och betala rese- och logistikostnaderna för döv- och yrkesskole-elevernas tävlingsresor, godkändes verksamhetsledarens meddelande att förbundet ber om understöd från skolstyrelsens stipendiefond.

Valpas, Åbo, förslag om fastställande av åldergräns för terränglöpningmästerskapen godkändes och förbundsdelegationen fick fullmakt att till mästerskapstävlingen i terränglöpning tillägga serier för pojkar och flickor.

Idrottsklubben i Tammerfors föreslog att korgbollsmästerskapstävlingarna ändras till serie, som spelas från höst till vår. Man konstaterade att förbundsdelegationen redan 1969 gjort ett motsvarande beslut under mötet i Tammerfors och att serien börjar detta år i höst.

På Hälis, Tavastehus, förslag beslöt man till orienteringsmästerskapstävlingen tillägga stafettorientering för tremannalag. Lagens antal är öppen för varje deltagande klubb. Stafettorientering tas med i programmet vid följande mästerskapstävling i St Michel.

Man godkände poängberäkningen för verksamhetstävlingen och fastställde klassificeringen av klubbarna enligt följande grunder:

150 verksamhetspoäng = I klass, rättighet att ordna alla tävlingar.

50 verksamhetspoäng = II klass, rättighet att ordna SKUL:s mästerskapstävlingar, utom friidrottsmästerskapstävlingar samt alla andra tävlingar.

49 verksamhetspoäng eller mindre = III klass, rättighet att ordna nationella tävlingar och klubbmatcher.

Man beslöt på förbundsdelegationens förslag, att ordnandet av ungas friidrottsmästerskapstävlingarna år 1972 och 1973 kan ansökas ända till

Strödda anteckningar från idrottsfronten

Vad göra åt sovande klubbar

Sin första kurs för klubbtränare ordnade vårt förbund 19–24 juli i Kuovila. Sju deltagare från fem klubbar anlände.

Idrottsinstitutet hade reserverat plats för 20 deltagare. Sju kom. Fem klubbar hade gjort sig besväret att skicka deltagare.

Man drar den slutsatsen att det är bortkastad möda detta, att slita och ordna kurser och instruktioner för klubbar, de intresserar ju inte, tycks det.

Det är lätt att sova Prinsessa Törnrosa sömnen och invända, det finns inga ungdomar, inga idrottsmän, inga funktionärer, ingen tid för kurser o.s.v.

Varför håller dessa klubbar sig då med ordföranden, sekreterare och andra medlemmar. För att de skall lyfta arvoden för arbete som de ändå inte utför.

Man borde kunna väcka dessa funktionärer. Vårt förbund kan inte utvidga sin verksamhet, alla ungdomar får man inte med i idrottskretsen, om man inte gör ett energiskt arbete för saken. Det är idrotten man skall understöda och inte fonden för sommarhemmet. Man glömmer fullständigt att pengar som kommer in inte skall sättas på banken utan användas för idrotten. Idrottsklubben är ingen spar-kassa.

Det skall medges att många klubbar inte har förmåga att utvecklas utan förbundets ledning. Det behövs nödvändigt rådgivare ute på fältet.

Under vårt förbunds mästerskapstävlingar i friidrott intervjuade en tidning vår friidrottstänare, ingenjör Harri Niemelä. Han sade, vilket var sant, att träningsverksamheten i våra klubbar ligger för fåfot. Men han glömde påpeka att den viktigaste orsaken är brist på pengar.

Det behövs inte mera än tillräckligt med medel för avlönandet av

30.11. 1971. Därefter beviljar förbundsstyrelsen arrangörsrättigheterna enligt de gjorda ansökningar-na.

Slutresultaten av verksamhetstävlingen år 1970 kan ses på finska sidan.

en heldags verksamhetsledare-klubbinstruktör-tränare. Därefter rullar allt vidare.

Denna funktionär borde väl förutom arbetet bland klubbarna ha tid över för ledande av dövskoleungdomens fritids idrottsverksamhet. Denna verksamhet är ju ordnad i de flesta skolorna, men det behövs en allmän ledning och övervakning och naturligtvis kan man effektiva aktionen.

Jaa, arbete finns det och säkert också mannen för uppgiften, men pengar, var ta dem.

På våren uppvaktade förbundets delegation undervisningsministeriet, överlämnade anhållan om verksamhetsunderstöd och informerade i saken. Anhållan gick på 27.000,— vilket skulle räcka till det mest oundgängliga. Man beviljade 23.000,—. Tack, tack också för det, men nu sitter vi i kläm.

Nu har tippningsmedlen ökat rekordartat detta år tack vara Lottospelet. Vi hoppas att undervisningsministeriet vid följande utdelning skall beakta vårt förbunds verkliga situation.

Här hjälper inte bara förhoppningar. Naturligtvis ifylls papper och skrivelser som inlämnas.

Det skulle vara till fördel för saken om denna sida också belyses, när pressen gör sina förfrågningar.

Mästerskapstävlingarna är förbi

Gick de bra eller dåligt, därtill är jag jävig att säga nånting alls. På fältet gick tidtabellen någorlunda enligt planen, naturligtvis uppstod endel förseningar. Vad förbunds-ordförande saknade var festspelsflickor som hjälp vid prisutdelningen. Här i Tavastehus har vi inte flickor över hövan, så den saken blev inte ordnad. Men kunde man inte lika bra använda festspelspojkar.

Speakerjobbet sköttes på ett nytt sätt, vad man vet. Här skänker jag idén till intresserade: resultaten skrevs med tuschpenna ner på stora pappersark och hängdes upp på en tavla framför publikläktaren. Lär ha fungerat bra, i alla fall skördade utsändningen det största bifallet med en ritning av en flaska. Publiken susade: vilket toppresultat.

Granskar man spelens idrottsliga sida, kunde man följa med två goda tävlingar. Under de ungas 1000 m kämpade Kari Saarikoski och 17-årige Kauko Pekkala en hård duell till Pekkalas fördel. Vid 1500 m högg Pekkala fast vid hälarna på färske världsrekordmannen Karvonen och stannade där till sista varvet. Sedan måste han ge efter steg för steg. Pekkalas tid 4.08,4 måste säkerligen anses som junioreernas rekord — rekordlista saknas. Men man kunde utgå från detta som bas.

Kauko Pekkala, där har vi verkligen ett löparlöfte. Han är visserligen inte begåvad vad längden beträffar, ungefär 170 cm, men han kunde ju vara kortare. En glatt grinande, mager pojkspoling, med långt rött hår som svänger i takt med stegen. I hans löpning fanns sannerligen löpandets glädje, man såg att det inte var tvång utan ett nöje. Och pojken har inte ännu blivit nämnvärt pinad, det hinner han ännu bli.

Annars råder förfall i de ungas grenar, endast en pojke kastade diskus och två deltog i kula. Är det så nedförsbacken ser ut, trots att man börjat fästa uppmärksamheten på ungdomen. Jag är nog inte orolig, verksamheten i skolorna och de ungas mästerskapstävlingar för med sig förbättringar. Man måste förlita sig då det, annat kan man ju inte göra.

För att återgå till tävlingarna. Efter Parisresan var Timo Karvonen och Eero Saarikoski inte ännu i form, den två dagar tidigare avslutade resan tycktes tynga också Vesa Hannu. Eero hade skadad häl och lämnade bl.a. höjdhoppet och spjutet, vilket betydde förlusten av ett säkert, kanske två mästerskap. Eero försökte sig endast engång på tresteg, då han fick ett resultat som räckte för seger. Sedan överraskade Eero med att vinna 400 m på god tid 51,9. Endast en sekund fattades till finska rekordet.

Tapio Laine har säkert nu nått sitt livs kondition, manne det bero på det röda skägget och mustasc-herna som Tapio odlat på sistone. Tapio säger sig ha löpt 100 m med eget rekord 11,3 och hoppat längd över 7 m, varvid ett övertramp fört nästan till världsrekord.

Följande prov förestår sedan vid NM-tävlingarna för våra pojkar.

J. N.

Minneslistan

Detta nummer tycks gå i idrottens tecken. Och det har vårt idrottsfolk också förtjänat. Heder åt idrottsledaren i Tavastehus som kämpar med »blod, svett och nästan tårar» för dövidrottens framtid. Och åt de tre gossarna som i Paristävlingarna gjorde lilla Finland heder. Pariskongressen ja! Den förtjänar sitt kapitel, vi var trettio döva och halvdöva medborgare som åkte buss i sex länder och hamnade på lilla

IDROTTSFÖRBUNDETS INFORMATION

De ungas friidrottsmästerskapstävlingar åren 1972 och 1973 kan ansökas av klubbarna.

Tävlingarna skall ordnas under september och tävlingsprogrammet omfattar följande serier och grenar:

Pojkar

18 år. 100 m, 800 m, 3000 m, längd, höjd, kula och spjut.

16 år. 100 m, 400 m, 1500 m, längd, höjd, kula och spjut.

14 år. 100 m, 300 m, 1000 m, längd, höjd, kula och spjut.

Flickor

18 år. tresteg, 100 m, längd och kula.

16 år. tresteg, 100 m, längd och kula.

14 år. tresteg, 60 m, längd och bollkastning.

Ansökningarna skall vara inlämnade till förbundets kansli senast den 30 november.

Mästerskapsserien i korgboll spelas under tiden oktober i år till april nästa år. Klubbar som vill delta i serien bör anmäla därom senast den 15 september till förbundets kansli.

Suomen Kuurojen Urheiluliitto r.y.
Box 62, Tavastehus

FYRA SEGRAR I PARIS

Vesa Hannu, Timo Karvonen och Eero Saarikoski deltog den 1 aug. i tävlingar i Paris, som ordnades i samband med världskongressen. Karvonen vann 1500 m och 5000 m, men de bästa resultaten fick Vesa Hannu i längdhopp 719. Ett hårfint övertramp medförde t.o.m. 735. Saarikoski vann höjden och kom tvåa efter Hannu i längd.

Resultaten ses på finska sidan.

familjehotellet vid Place Pigalle. Hem kom vi med struparna och plånböckerna i behåll, trots allvarliga varningar. Månadens vits kan vi inte återge här, den skrattade fransk-engelska tolken våldsamt åt i Unescopalatset medan Runo och redaktören stod hjälplösa efter häftigt utståndna fighter inne på kansliet med franska kassören. Finland vann (Runo) efter femte omgången. Tolken såg vitsen i det, men redaktören förstod den inte så läsarna går också miste om den.

Om ni kastar ett öga på finska spalten ser ni att en av våra förgrundsfigurer fyller jämna år. Nämligen: *Jaakko Väisälä* den 8.9. 71. Han fyller 60 år. Gratulationer från oss!

Och så till datumlistan:

12.9. HELSINGFORS. Höstterminen börjas med månadmöte.

18.9. ÅBO. Valpas ordnar nationella friidrottstävlingar, de börjar kl 13 i Idrottsparken. Anmälan senast 13.9. till adress: 20500 Åbo 50, Henriksgr 4 b. Serierna: 100 m, 400 m, 3000 m, höjd, längd, kula, diskus, spjut. Juniorer: 100 m och 1000 m.

19.9. ÅBO. Valpas ordnar nationella orienteringstävlingar i närheten av Åbo, börjar kl 10. Samling vid Åbos dövas gård kl 9 f.m. Serierna: män ca 8 km, seniorer 6 km, juniorer 4 km, damer 3 km. Karta 1:25,000. Anmälan senast 15.9. till samma adress som ovan.

18.9. HELSINGFORS. Uudenmaan kuurojen moottorikerho, Nylands dövas motorklubb ordnar höstloppet i HDF:s och Heros sommarställe Suvipirtti i Röylä by, nära Hiidenvesi bro. Se meddelandet på finska.

26.9. HELSINGFORS. Kameraklubben ordnar foto- och smalfilms-tävling i föreningslokalen. Se närmare i septembernumret.

9—10.10. SEINÄJOKI. Dövas ungdomsklubb ordnar ett kristligt ungdomsläger för Österbottens dövföreningar i Kuortane, Haapaniemi. Börjar kl 14 på lördagen. Cirkulär kommer att skickas.

TIDSKRIFT FÖR DÖVA

Redaktör: Rea Stadius
Köpingsvägen 9
00320 Helsingfors 32

YHDISTYSTOIMINTAA

Helsingin Kuurojen Yhdistys r.y. Syystoimintakausi alkaa syyskuun 12 päivänä pidettävällä kuukausikokouksella.

SHOW-ILTA lokakuun 30 päivänä omassa huoneistossa Liisankatu 27 E 10. Lähemmin lokakuun numerossa.

HKY:n kamerakerhon illanvietto pidetään valokuvaus- ja kaitafilmauskilpailun yhteydessä syyskuun 26 päivänä yhdistyksen huoneistossa. Yksityiskohtainen selvitys kilpailujen sarjoista ja kohteista on elokuun numerossa.

Varkauden Kuurojen Yhdistys r.y. Esitelmäpäivät lokakuun 9—10 päivinä Kansalaisopistossa alkaen lauantaina klo 18. Lähemmin lokakuun numerossa.

Seinäjoen Kuurot ry:n Nuortenkerho järjestää Pohjanmaan kuurojenyhdistysten nuorille kristillisen syysleirin Lapuan Hiippakunnan kurssikeskuksessa Kuortaneen Haapaniemessä lokakuun 9—10 päivinä. Ohjelma alkaa lauantaina klo 14. Leiristä ilmoitetaan yksityiskohtaisemmin kiertokirjeellä. Tervetuloa syysleirille.

Kokkolan Kuurojen Yhdistys r.y. Valistuspäivät lokakuun 2—3 päivinä Torikatu 41, alkaen lauantaina klo 19. Puhujaksi tulee Matti Kattainen tai Esko Sänkinie. Tervetuloa mukaan.

Säynätsalon Kuurojen Yhdistys r.y. Esitelmätilaisuus lokakuun 9 päivänä klo 18 Lehtisaaren kansakoulussa. Tervetuloa.

Hämeenlinnan Kuurot r.y. Perhekerho ja kuukausikokous syyskuun 12 päivänä klo 13 Markkulas-sa.

Keski-Suomen Kuurot r.y. Syyskokous pappilassa keskivikkona 8.9. klo 19. Kokouksessa sovitaan syyskauden toiminnasta yhdessä urheiluseura Jalon, nuortenkerhon, kirkkoneuvoston ja Säynätsalon kuurojenyhdistyksen kanssa. Toivotaan runsasta osanottoa ja pyydetään toimihenkilöitä varsinkin puheentohtajia ja sihteereitä saapumaan kokoukseen.

Mäntsälän Maatalousoppilaitoksessa

alkavat marraskuun 1 päivänä:

3-vuotinen maanviljelys- ja puutarhakoulu, joihin otetaan oppilaisiksi 17 v. täytäneitä kuuroja miehiä ja naisia. Hakemukset on lähetettävä lokakuun 16 päivään mennessä osoitteella **S a a r e n t a u s** ja on niihin liitettävä 1) virkatodistus, 2) lääkärin-todistus invalidihuoltolomakkeella n:o 2, 3) oikeaksi todistettu jäljennös koulutodistuksesta, 4) alle 20-vuotiaille vanhempien tai holhoojan suostumus, 5) muut mahdolliset todistukset ja suositukset, sekä 6) kotipaikkakunnan sosiaalilautakunnan lausunto invalidihuoltolomakkeella n:o 3.

Selostukset kouluista, kustannuksista ja oppilaspaikoista lähetetään pyydettyä.

Tauno Ratsula.

Uudenmaan Kuurojen Moottorikerhon

SYYSAJOT

pidetään 18.9. klo 13 HKY:n ja Heron kesähuvilalla Röylän Suvipirtillä. Osanottajien on kokoonnuttava kilpailupaikalle ehdottomasti klo 11. Osanotto on maksullinen. ST-ajojen matka on 120 km. Kartta n:o 2, suhde 1:200 000. Ilmoittautumiset on ehdottomasti lähetettävä viikkoa aikaisemmin os: Risto Metsämäki, Laajametsänkuja 4 F 79, 01620 Martinlaakso.

Huom. Turun ja Helsingin välisen autotien molemmilla puolilla on kerhon näyttötaulut, jotka ohjaavat Suvipirtille. Röylä löytyy kartasta.

MOOTTORI-ILTA

18.9. samassa paikassa. Makkaragrilli — arvontaa — tanssia — esitelmää. Tervetuloa!

Uudenmaan Kuurojen Moottorikerho r.y.

UUSI POSTIOSOITE:

.....
.....
.....
.....
.....

H U O M !

Jos postiosoitteesi
muuttuu — täytä va-
semmalla olevat rivit
— leikkaa koko levey-
den käsittävä liuska ja
lähetä se osoitteella
Kuurojen Lehti, Loke-
ro 62, Hämeenlinna.

HELSINKI 35
Ulvilantie 29/3 E 227
Lauri Paunu

Valtakunnallinen Kuurojen Päivän

PÄÄJUHLA

KOTKASSA KOTEKON JUHLASALISSA KYMENLAAKSONK. 27
SYYSKUUN 26 PÄIVÄNÄ KLO 14.00

Teema:
Kuurot ja yhteiskunnan kulttuuripalvelut

☆☆☆

Kirjailija Laina Wainola kertoo »hiljaisesta tiestään»

JUHLAPUHE: Runo Savisaari

ESITELMA: Raija Nieminen

Kymenlaakson Kuurojen Urheiluseura Tähtien naisvoimisteli-
joiden esitys

Kotkan Kuurojen Yhdistyksen viittomakuoron esityksiä

☆☆☆

Kotekon aulassa näytteillä Veikko Montosen tauluja
Vanha Kotka — valokuvanäyttely

☆☆☆

Lauantaina 25.9. klo 18.00
ILLANISTUJAISET Kotkan seurakuntakeskuksessa

☆☆☆

Tervetuloa Kotkaan!

Suomi – Ruotsi suunnistusmaa- ottelu

järjestetään Solvallaan urhei-
luopistolla syyskuun 25–26 päi-
vinä.

Illanvietto syyskuun 25 päi-
vänä klo 19 HKY:n huoneis-
tossa Liisankatu 27 E 10.

Tervetuloa.

Helsingin Hero r.y.

KIITOS

Kiitämme lämpimästi teitä
kaikkia, jotka muistitte mei-
tä merkkipäivänämme.

Maria ja Urho Lehtimäki.

KIRJEENVAIHTOON

nuoren sokean tai kuuron miehen
kanssa haluaa 17-vuotias tyttö, jolla
on pistekirjoituskone. Ystävälliset
vastaukset nimimerkille »Sympa-
tia», Lokero 62, Hämeenlinna, kah-
den viikon kuluessa.

KIITOS

Parhaimmat kiitokset osaksemme
tulleesta huomaavaisuudesta.

Birgitta ja Sakari Höysti.

KIITOS

Kiitän sydämellisesti kaikkia, jot-
ka muistivat minua merkkipäivänä-
ni.

Katri Paavilainen.

Parhaimmat kiitokset järjestöille
ja seuroille, jotka sähköin, adres-
sein ja lahjoin muistivat seuraam-
me 60-vuotisjuhlassamme.

Kuopion Kunto r.y.

**Kuurojen Lehteen tar-
koitetut kirjoitukset on lä-
hetettävä edellisen kuun 7
päivään mennessä osoitt.:
Kuurojen Lehti, Lokero 62,
Hämeenlinna.**